

EUNOMIA

miesięcznik raciborskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej

nr 4 / listopad 2006

Kazimierz Cieślak

Urodził się w 1953 r. w Katowicach. Dyplom katowickiego Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie uzyskał w 1977 roku. Malarstwa uczył się u prof. Rafała Pomorskiego i prof. Andrzeja S. Kowalskiego. Od dyplomu związany z katowicką uczelnią; obecnie prowadzi Pracownię Malarstwa i pełni funkcję prodziekana ds. Kierunku Malarstwa ASP w Katowicach. W roku 1999 uzyskał tytuł profesora sztuki, a w 2002 profesora zwyczajnego. W 1988 r. był stypendystą Ogólnopolskiego Komitetu Kultury Niezależnej (Paryż). W latach 80-tych uczestniczył w Ruchu Kultury Niezależnej. Maluje obrazy i zajmuje się publicystyką kulturalną.

Laureat wielu nagród, z których najważniejsze to: „Bielska Jesień”, Bielsko-Biała 1990 (Brązowy Medal); Międzynarodowe Triennale „Transcendencja”, Katowice 1991 (Grand Prix); Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1992; XVI Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1996 (nagroda).

Zorganizował 26 wystaw indywidualnych, z których najważniejsze to: BWA, Katowice 1991; Rada Europy – Strasbourg (Francja) 1998; Muzeum Śląskie, Katowice 2004 (wystawa jubileuszowa).

Brał udział w wielu wystawach zbiorowych w Polsce, Belgii, Francji, Szwecji, Niemczech i Hiszpanii.

Prace w zbiorach: Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Archidiecezjalnego w Katowicach, Muzeum Narodowego w Szczecinie oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

Słowo od redakcji

Banalne utyskiwania na szybki upływ czasu niejednokrotnie jawią się jako wynik głębokiego, wręcz metafizycznego, oglądu rzeczywistości. Oto niedawno rozpoczynaliśmy rok akademicki 2006/2007 (o czym piszemy w listopadowym numerze „Eunomii”), a już znaleźliśmy się na półmetku pierwszego semestru. Zdziwiająco często potwierdzają się słowa szesnastowiecznego poety polskiego, Mikołaja Sępa Szarzyńskiego z „Sonetu I. O krótkości i niepewności na świecie żywota człowieczego”:

*„Jak gwałtem obrotne obłoki
I Tytan prędkie lotne czasy pędzą”.*

Jako redaktorzy miesięcznika uczelnianego staramy się usilnie nadażyć za wszystkim, co niesie umykający czas. Wiemy, że się nam to udaje, przynajmniej w znaczącym stopniu, zresztą otrzymujemy od Państwa, naszych Czytelników, szereg potwierdzających tę wiarę sygnałów. Dziękujemy za nie, mając nadzieję, że w najbliższym czasie możliwe będzie uruchomienie na łamach „Eunomii” kącika listów, bowiem stały dialog redakcji z Czytelnikami jest jednym z warunków rozwoju czasopisma i zaistnienia wokół niego prężnego, twórczego środowiska. Nie ukrywaliśmy od początku wydawania periodyku, że wykreowanie dzięki „Eunomii” takiego środowiska, złożonego nie tylko z członków społeczności akademickiej, ale także z osób (formalnie) spoza Uczelni, będzie jednym z celów naszego działania. Jesteśmy na dobrej drodze do jego realizacji: poczynając od grudnia podejmiemy, mając silne wsparcie ze strony władz PWSZ, szereg inicjatyw kulturalnych, które, jak się spodziewamy, będą służyły integracji coraz liczniejszej zbiorowości naszej Szkoły oraz przekształcaniu owej zbiorowości we wspólnotę.

Te działania animacyjne zamierzamy przeprowadzać w porozumieniu z innymi podmiotami kulturalnymi funkcjonującymi w mieście i regionie (np. z Raciborskim Centrum Kultury).

Czwarty numer „Eunomii”, który właśnie trzymacie Państwo w rękach, zawiera, obok wspomnianych materiałów, dotyczących inauguracji roku akademickiego, prezentację kolejnej jednostki organizacyjnej – tym razem Instytutu Neofilologii. Czytelnicy znajdą w nim informacje o zrealizowanej niedawno przez Instytut Studiów Społecznych konferencji naukowej na jakże ważny w kontekście choćby wyborów samorządowych temat organizacji pozarządowych, a ponadto jak zwykle kronika istotnych wydarzeń zarówno na szczeblu ogólnouczelnianym, jak i w poszczególnych instytutach. Zwraca uwagę, również jak zazwyczaj, bogactwo materiału ikonograficznego.

Cieszymy się, że po zmianach, wynikających z faktu ukończenia studiów przez poprzednich redaktorów, Niezależny Dodatek Studencki „Żarówka” ukazuje się nadal. W imieniu młodych dziennikarzy, zapraszamy innych studentów do włączenia się w proces tworzenia pisma.

W grudniowym numerze „Eunomii” uruchomimy, również wcześniej zapowiadany, dział historyczny. Pragniemy sukcesywnie przypominać młodemu pokoleniu fakty związane z dziejami (a nawet pradziejami) obiektów, w których mieści się raciborska Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa.

Wyrażamy przekonanie, że lektura najnowszego, czwartego numeru „Eunomii” pozwoli Państwu chociażby na krótko przezwyciężyć negatywne skutki jesiennego spleenu.

EUNOMIA

Spis treści

Słowo od redakcji

s. 1

Z ŻYCIA UCZELNI

**PIĄTA INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO
w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Raciborzu**

s. 3-5

Z ŻYCIA UCZELNI

INSTYTUT NEOFILOLOGII

s. 6-8

Z ŻYCIA UCZELNI

**ORGANIZACJE POZARZĄDOWE
W SPOŁECZEŃSTWIE OBYWATELSKIM
Sprawozdanie z konferencji naukowej**

RAJMUND MORAWSKI

s. 9-11

WYDARZENIA

KRONIKA WYDARZEŃ – Senat i Rektorat

s. 12

WYDARZENIA

**TARGI PRACY W RYBNIKU
z udziałem Biura Karier PWSZ w Raciborzu**

s. 12

WYDARZENIA

**KONFERENCJA PRASOWA
w przeddzień inauguracji nowego roku akademickiego**

s. 13

NAUKA ŚWIAT I POLSKA

**Badania ewaluacyjne w międzynarodowym Projekcie
Wspólnotowym EQUAL „ODZIEDZICZ PRACĘ”**

RAJMUND MORAWSKI

s. 14-17

NAUKA ŚWIAT I POLSKA

Uczelnia wyższa w warunkach transformacji regionu

MARIAN KAPICA

s. 18-20

Z ŻYCIA UCZELNI

Wieści z Instytutu Studiów Edukacyjnych

s. 21-23

Z ŻYCIA UCZELNI

Informacje z Instytutu Kultury Fizycznej

s. 23

ŚWIAT NAUKI

**Nowości wydawnicze
tym razem z zakresu nauk ścisłych**

s. 24

Z ŻYCIA UCZELNI

Nowi doktorzy PWSZ w Raciborzu

s. 25-26

ŻARÓWA

niezależny dodatek studencki

NASI PLASTYCY W WILNIE

s. 2

PLENER MALARSKI

ZBIGNIEW FRANOSZ

s. 3

NAUKOWE KOŁO BOHEMISTÓW

s. 4-5

Dawid i Goliat

MACIEJ SUDER – PRACA DYPLOMOWA

Ciąg dalszy

s. 6

Eunomia

Miesięcznik Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu
Rok I Nr 4 (4). Listopad 2006 r.

Adres redakcji:

ul. Słowackiego 55, 47-400 Racibórz

tel./fax: 032 415 50 20

Redaguje zespół

Redaktor naczelny: Janusz Nowak

Projekt okładki, winiety, typografia i skład: Kazimierz Frączek

Wydawca: Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu

© Copyright by PWSZ w Raciborzu

Przygotowanie do druku: Wydawnictwo SCRIBA

ul. Bogumińska 51, 47-400 Racibórz

Piąta inauguracja roku akademickiego

w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Raciborzu

Spółeczność raciborskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej wkroczyła w piąty rok działalności Uczelni. Uroczystość inauguracji roku akademickiego 2006/2007 stała się więc sposobnością do podsumowań dotychczasowego, bardzo bogatego, dorobku, a także do formułowania i artykułowania wyobrażeń, oczywiście opartych na realistycznych podstawach, na temat bliższej i dalszej przyszłości Szkoły.

Pierwszym akcentem jubileuszowej inauguracji była uroczysta Msza św. odprawiona w niedzielę 8 października o godz. 12.00 w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa. Przewodniczący koncelebrze ks. proboszcz Adam Rogalski w słowie rozpoczynającym liturgię przybliżył zgromadzonym licznie wiernym rolę PWSZ w społeczności lokalnej, a także życzył pracownikom naukowym i administracyjnym oraz studentom błogosławieństwa Bożego w trudnym procesie dzielenia się wiedzą i jej zdobywania. Funkcję lektorów pełniło dwoje studentów edukacji artystycznej, natomiast modlitwę wiernych odczytał jeden z wykładowców. Oprawę muzyczną celebry wykonał młodzieżowy zespół „Stater” z parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa. Organizatorem uroczystości religijnej był dr Kazimierz Frączek, pracownik naukowy Instytutu Sztuki.

W piątek 13 października, w samo południe, do szczególnie wypełnionej Auli PWSZ wkroczył pochód odzianych

w togi członków Senatu naszej Uczelni i innych zaprzyjaźnionych szkół wyższych. Następnie rozbrzmiały, w wykonaniu prowadzonego przez mgr Piotra Libeę Chóru Mieszanego „Strzecha”, którego członkowie rekrutują się spośród uczniów I LO w Raciborzu, dźwięki trzynastowiecznego hymnu „Gaude Mater Polonia” (powstałego najprawdopodobniej w Raciborzu!). Głos zabrał Jego Magnificencja Rektor PWSZ prof. zw. dr. hab. Joachim Raczek. Na wstępie przywitał wszystkich zebranych, a w szczególności dostojnych gości. Ich lista jest imponująca:

- **Antoni Motyczka**, Senator RP,
- **Andrzej Markowiak**, Poseł na Sejm RP,
- **Henryk Siedlaczek**, Poseł na Sejm RP,

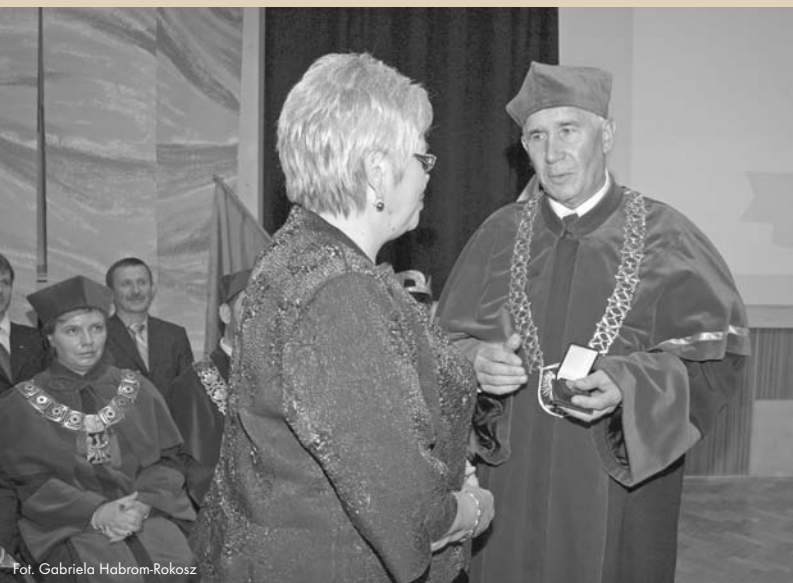

Fot. Gabriela Habrom-Rokosz

Fot. Jacek Pierzgo

Fot. Gabriela Habrom-Rokosz

Fot. Gabriela Habrom-Rokosz

- **Jadwiga Hyrczyk-Franczyk**, radna sejmiku woj. śląskiego,
- **Gabriela Lenartowicz**, radna sejmiku woj. śląskiego,
- **dr Aleksandra Żurawska**, prorektor Politechniki Opolskiej,
- **Doc. PhDr. Vojtěch Gajda** – Katedra Tělesné Výchovy, Ostravská universita, pedagogická fakulta,
- **Prof. PaedDr. Libuse Ludikova** – Dekan fakulty Pedagogická Fakulta – Univerzita Palackého v Olomuci,
- **Doc. Ph Dr Josef Malach**, Děkan Pedagogické fakulty Ostravská univrzita,
- **Mgr. Igor Fojtík**, Ph.D. Proděkan Pedagogické fakulty Ostravská univrzita, delegowany na członka Senatu PWSZ w Raciborzu,
- **prof. dr hab. Józef Wojnar**, prodziekan Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej,
- **prof. dr hab. Franciszek Antoni Marek**, członek Senatu UO,
- **prof. dr hab. Marek Masnyk** – Prorektor ds. kształcenia i studentów Uniwersytetu Opolskiego,
- **dr Wiesław Garbaciak** – Prorektor ds. dydaktyki i spraw studenckich Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, delegat na członka Senatu PWSZ,
- **Jan Osuchowski**, Prezydent Miasta Raciborza,
- **Tadeusz Wojnar**, Przewodniczący Rady Miasta, Prezes Spółdzielni Mieszkaniowej NOWOCZESNA w Raciborzu,
- **Jerzy Wziętek**, Starosta Raciborski,
- **Wincenty Klyta**, Wicestarosta Rybnicki,
- **ks. bp prof. dr hab. Jan Kopiec**, Uniwersytet Opolski, Wydział Teologiczny,
- **ks. Adam Rogalski**, proboszcz Parafii NSPJ w Raciborzu,
- **ks. Ginter Kurowski**, Proboszcz Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Raciborzu,
- **mgr Teresa Frencl**, przewodnicząca Komisji Zakładowej Pracowników Oświaty NSZZ Solidarność,
- **dr Ludmiła Nowacka** – Polskie Towarzystwo Pedagogiczne Oddział w Raciborzu,
- **mgr Janusz Nowakowski** – Szkolny Związek Sportowy w Katowicach,
- **mgr Wojciech Nazarko** – Klub Olimpijczyka „Sokół” w Raciborzu,
- **mgr Stanisław Kubacki** – Dyrektor Młodzieżowego Ośrodka Adaptacji Społecznej w Raciborzu,
- **Ryszard Wolny** – Klub Sportowy UNIA RACIBÓRZ,

- **Janusz Gałązka** – Klub Sportowy „Dąb”,
- **młodszy brygadier Jan Pawnik** – zastępca komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Raciborzu,
- **major Wojciech Skowronek** – zastępca komendanta Śląskiego Oddziału Straży Granicznej,
- **mgr Tadeusz Korecki** – dyrektor Zakładu Karnego w Raciborzu,
- **Jerzy Tham** – wiceprezes Zarządu RAFAKO S.A.,
- **mgr Grzegorz Kampka**,
- **mgr Janina Wystub** – dyrektor Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 1 w Raciborzu.

Przedstawiciele mediów lokalnych: Radia Vanessa, Raciborskiej Telewizji Kablowej Sat-Kom, „Nowin Raciborskich”.

W mowie rektorskiej prof. Raczek nie tylko gorąco dziękował wszystkim, którzy w ciągu minionych ponad czterech lat wpierali na różne sposoby raciborską Uczelnię, ale także z goryczą mówił o problemie odmowy udzielenia Szkole obiecanych wcześniej środków unijnych, niezbędnych do jej harmonijnego funkcjonowania. Rektor podkreślił dobitnie, że lokalne władze popełniły rażąco błęd, nie dostrzegając w szkole wyższej głównego motoru rozwoju miasta i regionu. Jednocześnie wyraził nadzieję, że decyzja władz samorządowych nie jest ostateczna i że po wyborach pojawią się okoliczności sprzyjające odwróceniu niekorzystnego trendu.

Uzupełnieniem wystąpienia prof. dr hab. Joachima Raczka była prezentacja przedstawiona przez Prorektora ds. organizacji i rozwoju uczelni dr Jerzego Pośpiecha,

prof. PWSZ, dzięki której zebrani otrzymali syntetyczny i sugestywny obraz dotychczasowego rozwoju Uczelni, jej obecnego stanu i perspektyw.

Nadszedł kulminacyjny moment uroczystości: immatrykulacja nowo przyjętych studentów i złożenie przez nich przyrzeczenia. W imieniu dużej rzeszy żaków, rozpoczynających studia w raciborskiej Uczelni, w ceremonii tej wzięli udział przedstawiciele poszczególnych ośmiu kierunków. Odśpiewane zostało tradycyjne „Gaudeamus”.

Miłym akcentem było wręczenie specjalnych dyplomów czworgu nowo wypromowanym doktorom nauk – pracownikom PWSZ: dr Natalii Rzepce, dr Kazimierzowi Frączkowi, dr Adamowi Musiołowi, dr Danielowi Vogelowi.

Wyrazem uznania ze strony władz wojewódzkich dla prężnej działalności PWSZ było wręczenie Prorektorowi ds. organizacji i rozwoju dr Jerzemu Pospiechowi, prof. PWSZ, medalu zasłużonemu dla rozwoju województwa śląskiego.

Głos zabrała przewodnicząca samorządu studenckiego, która złożyła wszystkim członkom społeczności uczelnianej najlepsze życzenia pomyślności w nowym roku akademickim.

Uroczystość rozpoczęcia roku akademickiego zamknął tradycyjnie wykład inauguracyjny. Tym razem wykładowcą był dr hab. Marek Masnyk, prof. PWSZ, a temat jego ciekawego wystąpienia brzmiał: „Śląsk i Ślązacy w myśli i działalności politycznej Kazimierza Malczewskiego”.

Osoby przybyłe na uroczystość mogły obejrzeć bogatą wystawę wydawnictw i publikacji związanych z PWSZ, zorganizowaną przez pracowników Biblioteki.

Fot. Gabriela Habron-Rokosz

INSTYTUT NEOFILOLOGII

Prof. dr hab. Mieczysław Balowski (1956) ukończył studia w 1981 roku na Uniwersytecie Wrocławskim. Pracę doktorską z językoznawstwa zachodniosłowiańskiego obronił w 1990 roku na WSP w Opolu. W roku 2000 habilitował się na Uniwersytecie Ostrowskim, a w roku 2004 na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Tytuł profesora nauk humanistycznych uzyskał w 2005 roku. W pracy naukowej koncentruje się na semantyce, genologii, stylistyce, językowym obrazie świata i czesko-polskiej oraz polsko-czeskiej frazeologii. Wyniki badań (ponad 100 studiów naukowych) publikował w Polsce, Czechach, Niemczech, Rosji, Macedonii. Wydał kilka monografii, m. in.: *Struktura językowa aforyzmów* (na materiale polskim i czeskim) (Opole 1992), *Fonetika a fonologie spisovné polštiny* (Praga 1993), *Słowiańskie paralele: Jiří Orten i Krzysztof Kamil Baczyński*. Z zagadnień semantyki języka poetyckiego (Ostrava 2000), *Zachodnio- i wschodniosłowiańskie pożyczki leksykalne w języku Adama Mickiewicza* (Ostrava 2005). Jest redaktorem i współredaktorem naukowym ponad 20 prac zbiorowych (m.in. *České a polské srovnávací studie*. *Práce z dějin slavistiky XVI*, Praha 1993, *Stylistyczne konfrontacje*, Opole 1994, *Styl i tekst*, Opole 1996, *Język, literatura i kultura Słowian Zachodnich*, Opole 1997,

Fot. Gabriela Habrom-Rokosz

W świecie mediów, Opole 1999, *Władysław Stanisław Reymont. Tradice – současnost – recepcie*, Ostrava 2001, *Frazeografia słowiańska*, Opole 2001, *Studia nad współczesnymi językami i literaturami południowo- i zachodniosłowiańskimi*, Opole 2001, *Język i literatura czeska u schyłku XX wieku. Český jazyk a literatura na sklonku XX. století*, Wałbrzych–Ostrava 2001, *Stálost' i zmiennost' v jazyku i literaturze českéj – Konstanty a proměny v českém jazyce a literatuře XX. století*, Wałbrzych–Ostrava 2004, *Wisława Szymborska. Tradice – současnost – recepcie*, Ostrava 2004, *Rozwój języka czeskiego po aksamitnej rewolucji*, Racibórz 2005, *Język i literatura czeska w interakcji*, Racibórz 2006, *Henryk Sienkiewicz. Tradice – současnost – recepcie*, Ostrava 2006), a także redaktorem naczelnym czasopisma naukowego „*Bohemistyka*”, które ukazuje się w Polsce od 2001 roku. W chwili obecnej pracuje jako profesor na uniwersytetach w Opolu i w Ostrawie oraz w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Raciborzu. Gościł z wykładami na uniwersytetach w Lipsku, Bratysławie, Wilnie i w Pradze. Jest również członkiem kilku towarzystw naukowych (np. Polskiego Towarzystwa Językoznawczego, Towarzystwa Językoznawstwa Akademii Nauk Republiki Czeskiej) i Komisji Językoznawczej Polskiej Akademii Nauk w Katowicach.

Instytut Neofilologii został powołany przez Senat Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu w dniu 16 czerwca 2005 roku. Dyrektorem Instytutu jest prof. dr hab. Mieczysław Balowski. Działalność naukowo-dydaktyczna odbywa się w trzech zakładach: Zakładzie Filologii Angielskiej, Zakładzie Filologii Germańskiej i Zakładzie Filologii Słowiańskiej, obejmującym specjalności filologia czeska i rosyjska. Instytut sprawuje merytoryczny nadzór nad Studium Języków Obcych, które prowadzi lektoraty z j. angielskiego i niemieckiego dla studentów wszystkich kierunków i specjalności.

Kadra Instytutu

W roku akademickim 2006/2007 w Instytucie Neofilologii zatrudnionych jest 53 pracowników, w tym 4 profesorów, 9 doktorów i 40 magistrów.

Zakład Filologii Angielskiej

1. prof. dr hab. Stanislav Kavka - kierownik zakładu
2. dr Ksenia Olkusz
3. dr Katarzyna Rybińska
4. dr Daniel Vogel
5. mgr Sybilla Barć
6. mgr Roman Barć

7. mgr Joanna Bielewicz-Kunc
8. mgr Ewa Gieróń-Czeczor
9. mgr Jacek Grochowski
10. mgr Aleksandra Mekeresz
11. mgr Jacek Molęda
12. mgr Elżbieta Niksza
13. mgr Monika Porwoł
14. mgr Żaneta Reszel
15. mgr John Starnes
16. mgr Rachael Sumner
17. mgr Andrzej Widota

Zakład Filologii Germańskiej

1. prof. dr hab. Norbert Honsza – kierownik zakładu
2. dr Oskar Domas
3. dr Irena Šebestová
4. mgr Judyta Bortel
5. mgr Sonia Ciupke
6. mgr Renata Czech
7. mgr Łucja Dzimiera
8. mgr Anna Müller
9. mgr Renata Sput
10. mgr Paweł Strózik
11. mgr Teresa Winczek-Fila

Zakład Filologii Słowiańskiej

Filologia czeska:

1. prof. dr hab. Mieczysław Balowski
2. dr Joanna Maksym-Benczew – kierownik zakładu
3. dr Joanna Korbut
4. mgr Łucja Bańczyk
5. mgr Justyna Kościukiewicz
6. mgr Barbara Kudaj
7. mgr Irena Konderlová

Filologia rosyjska:

1. prof. PWSZ dr hab. Barbara Stempczyńska
2. dr Jadwiga Kowalik-Zamora
3. dr Andrzej Polak
4. mgr Marta Nowak
5. mgr Anna Simek

Studium Języków Obcych

1. mgr Krystyna Siekierzyńska – kierownik studium
2. mgr Alina Bielewicz
3. mgr Iweta Draszczyk
4. mgr Urszula Dyczkowska
5. mgr Barbara Głombik
6. mgr Katarzyna Chłosta
7. mgr Iwona Kuczyńska
8. mgr Joanna Marchwiak
9. mgr Katarzyna Stadnik
10. mgr Małgorzata Skwarecka
11. mgr Anna Śliwińska
12. mgr Ewa Urbińska
13. mgr Alina Zimna

Działalność naukowo-badawcza

Od początku istnienia Instytut prowadzi działalność naukowo-badawczą. W dniach 29–30 września 2005 roku odbyła się międzynarodowa konferencja „Język i literatura czeska w interakcji”. Obecnie prowadzone są badania w następujących zakresach:

- Subiektywny obraz społeczeństwa niemieckiego w twórczości Heinricha Bölla i Wolfganga Koeppena (Sonia Ciupke),
- Językowy obraz narodów Unii Europejskiej w języku polskim i czeskim (Barbara Kudaj),
- Drogi i bezdroża niemieckiej literatury emigracyjnej na podstawie życia i twórczości Klausa i Eryki Mann (Paweł Strózik),
- Historia a postkolonializm. Pisanie historii narodowej i jej obecność w krytyce i literaturze postkolonialnej na przykładzie Indii (Daniel Vogel – obrona pracy nastąpiła w czerwcu 2006 r.),
- Język i literatura czeska w europejskim kontekście kulturowym (Mieczysław Balowski),
- Polsko-czeska pozorna ekwiwalencja językowa, polsko-czeska frazeologia (Joanna Korbut),
- Kindheit und Jugend in der Autobiographie der deutschsprachigen Autoren des 20. Jahrhunderts (E. Canetti, Th. Bernhard, W. Koeppen, Ch. Wolf) (Renata Czech),
- Monographie des Oberschlesischen Anzeigers (1902–1944) (Renata Sput),
- Egzaminy z języka obcego oraz kompetencje socjokulturowe a Europejski System Oceny Kształcenia Językowego.

Wydawnictwa Instytutu

Instytut wydaje również prace naukowe oraz dydaktyczne. W ubiegłych latach ukazały się:

- I. Konderlová, D. Konderla, Ať se Vám daří!, Racibórz 2004, 300 s., ISBN 83-911312-8-9.
- M. Balowski, Gramatyka czeska w tabelach, Racibórz 2004, 102 s., ISBN 83-906076-6-2.
- G. Balowska, Mały słownik tematyczny czesko-polski, Racibórz 2004, 272 s., ISBN 83-920312-4-5.
- Rozwój języka czeskiego po aksamitnej rewolucji, praca zbiorowa pod red. M. Balowskiego, Racibórz 2005, 340 s., ISBN 83-920312-5-3.
- Język i literatura czeska w interakcji, red. M. Balowski, J. Swoboda, Racibórz 2006, 406 s., ISBN 83-920312-7-X.
- „Bohemistyka” 2004, nr 4, 80 s., wydawcy: Wydawnictwo PRO i Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu, ISSN 1642-9893.

- „Bohemistyka” 2005, nr 1–4, 320 s., wydawcy: Wydawnictwo PRO i Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu, ISSN 1642-9893.
- „Bohemistyka” 2006, nr 1–4, 340 s., wydawcy: Wydawnictwo PRO i Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu, ISSN 1642-9893.

Ponadto w przygotowaniu do druku znajdują się następujące pozycje:

- Egzamin ustny z języka obcego a Europejski System Oceny Kształcenia Językowego,
- Joanna Korbut: Zapożyczenia z zakresu mody i kosmetyki w języku czeskim,
- Stanislav Kavka, Jacek Molęda, Andrzej Widota: Fonetyka i fonologia ogólna i kontrastywna.

Studenci i dydaktyka

W pierwszym roku działalności Instytutu na kierunku filologia przyjętych zostało 332 studentów. Obecnie w instytucie kształcą się 575 studentów na czterech specjalnościach:

- filologia angielska,
- filologia czeska,
- filologia germańska,
- filologia rosyjska.

Nauka odbywa się w ramach trzech bloków przedmiotowych. Blok A – przedmioty ogólne, obejmuje zajęcia z języka obcego, historii filozofii oraz wychowania fizycznego, blok B i C – przedmioty podstawowe i kierunkowe, przygotowuje merytorycznie studenta do pracy zawodowej. W ramach tego bloku studiujący poznają historię literatury, kulturę i historię obszaru językowego, współczesne życie literackie oraz literaturę powszechną. Blok ten obejmuje również grupę przedmiotów związanych z nauką o języku: wstęp do językoznawstwa, gramatykę opisową

i historię języka specjalności; studenci nabywają także umiejętności komparatystycznych w ramach gramatyki kontrastywnej. Przedmiotom merytorycznym towarzyszy praktyczna nauka języka.

Przedmioty bloku D mają przygotować studentów do pracy z uczniami, dlatego znajdują się wśród nich przedmioty psychologiczno-pedagogiczne, którym towarzyszy grupa przedmiotów warsztatowych i praktyki.

W roku akademickim 2006/2007 na specjalności filologia czeska oferta edukacyjna została poszerzona o przedmioty specjalności translatoologicznej.

Ważniejsze wydarzenia w IN

- październik 2005 roku – spotkanie autorskie z Mathiasem Kneipem, autorem książki „Z sercem w plecaku. Spotkania z Polską.” (pisaliśmy o nim w drugim numerze „EUNOMII”),
- grudzień 2005 roku – wieczór wigilijny zorganizowany przez studentów kierunku filologia,
- luty 2006 rok – przygotowanie przez członków Naukowego Koła Bohemistów prezentacji na temat języka i kultury Czech oraz przedstawienie jej na lekcjach kształcenia zintegrowanego w Zespole Szkół Mistrzostwa Sportowego w Raciborzu i Szkole Podstawowej nr 3 w Wodzisławiu Śląskim,
- marzec 2006 roku – wieczór autorski Jacka Molędy (pisaliśmy o nim w pierwszym numerze „EUNOMII”),
- kwiecień 2006 roku – wykład prof. dr hab. Norberta Honszy: Pegaz zainfekowany polityką. W 150. rocznicę śmierci Henryka Heinego (treść wykładu znajduje się w 43 numerze pisma naukowego „Zbliżenia”),
- maj 2006 rok – rozpoczęcie współpracy członków Naukowego Koła Bohemistów z raciborskim radiem internetowym Mittendrin.

ORGANIZACJE POZARZĄDOWE w społeczeństwie obywatelskim

Sprawozdanie z konferencji naukowej

Rajmund Morawski

W dniach 6–7 listopada odbyła się, zapowiadana w poprzednim numerze „Eunomii”, konferencja naukowa pod tytułem: „Organizacje pozarządowe w społeczeństwie obywatelskim”. Jej organizatorem był Instytut Studiów Społecznych Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej

Patronat honorowy nad konferencją objął poseł do Parlamentu Europejskiego prof. zw. dr hab. Jerzy Buzek, który zaszczylił nas również swoją obecnością. Na konferencji obecny był również poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Markowiak. W konferencji uczestniczyli zarówno ludzie nauki ze znanych w kraju i zagranicą ośrodków akademickich i naukowych, przedstawiciele władz samorządowych (m.in. wiceprezydent Raciborza), jak również praktycy życia społecznego zaangażowani bezpośrednio w działalność instytucji pozarządowych i reprezentujący organizacje pozarządowe działające na różnych poziomach społeczeństwa.

Pozwolę sobie teraz na wymienienie instytucji i reprezentujących je osób, biorących udział w konferencji:

- Prof. zw. dr hab. Jerzy Buzek – poseł do Parlamentu Europejskiego,
- Instytut Zachodni w Poznaniu reprezentował dr Michał Nowosielski, zaangażowany między innymi w badania porównawcze o charakterze międzynarodowym sektora pozarządowego w Polsce i w Niemczech,
- Instytut Studiów Regionalnych Uniwersytetu Jagiellońskiego reprezentowany był przez mgr Joannę Stułę,
- Uniwersytet Śląski (Instytut Socjologii) reprezentowali znani badacze: dr Jolanta Klimczak-Ziółek, dr Andrzej Niesporek, dr Zbigniew Zagała, mgr Justyna Łuksza, mgr Krzysztof Łągiewka, dr Joanna Wowrzeczka (filia UŚ w Cieszynie),

Fot. Adam Rokosz

Od lewej: prof. zw. dr hab. Jerzy Buzek, prof. dr hab. Marian Kapica Prorektor PWSZ Racibórz, dr hab. Andrzej Kracher, prof. PWSZ Racibórz, Dyrektor Instytutu Studiów Społecznych

Fot. Adam Rokosz

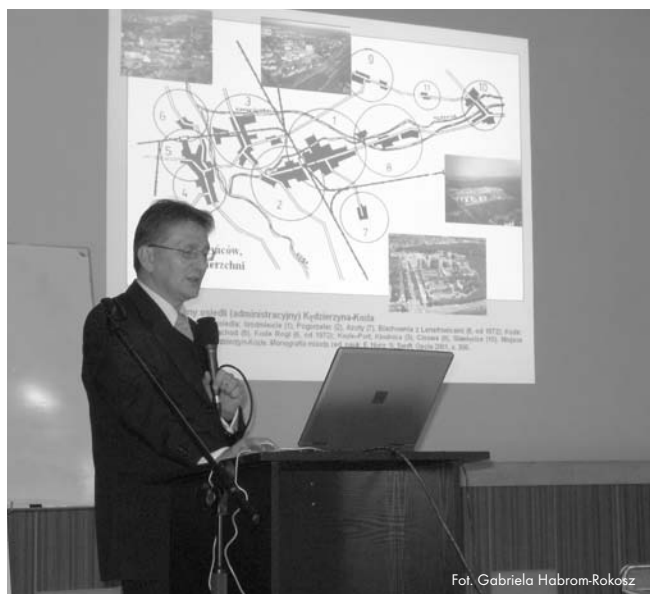
mgr Agata Bulicz z PWSZ im. Witelona w Legnicy

Od lewej: Mirosław Szypowski, wiceprezydent Raciborza, dr Urszula Swadźba, dr Zbigniew Zagata, dr Ryszard Skrzypiec.

Fot. Gabriela Habrom-Rokosz

Fot. Gabriela Habrom-Rokosz

dr Edward Nycz

Od lewej: dr Anna Pacześniak, dr hab. Andrzej Kracher, prof. PWSZ w Raciborzu

- z Uniwersytetu Wrocławskiego przybyli: dr Anna Pacześniak (Instytut Politologii), dr Julita Makaro oraz mgr Anna Kalinowska (Instytut Socjologii),
- dr Ryszard Skrzypiec reprezentował Ośrodek Badań Aktywności Lokalnej przy Fundacji Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego w Warszawie,
- z Uniwersytetu Opolskiego (Wydział Prawa i Administracji) przybyła mgr Aleksandra Sołtysiak-Wilk,
- Państwową Wyższą Szkołą Zawodową im. Witelona w Legnicy reprezentowała doktorantka Instytutu Politologii Uniwersytetu Wrocławskiego, mgr Agata Bulicz,
- Stowarzyszenie Wspierania Organizacji Pozarządowych MOST reprezentowane było przez mgr Annę Szelest, od kilkunastu lat zaangażowaną we wspieranie organizacji pozarządowych,
- Politechnikę Radomską (Wydział Ekonomiczny i istniejącą w jej obrębie Katedrę Prawa) reprezentowała dr Iwona Warchoń,
- w konferencji uczestniczył również świat mediów w osobie mgr Grzegorza Wawoczego, redaktora naczelnego „Nowin Raciborskich”,
- reprezentowany był także „sektor siłowy” – st. bryg. mgr inż. Czesław Błażkiewicz, Komendant Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej w Zawierciu przedstawił obszary współpracy pomiędzy instytucjami rządowymi a sektorem instytucji pozarządowych.

Natomiast nasza Uczelnia reprezentowana była przez następujące osoby, pełniące rolę referentów, a także aktywnych słuchaczy: dr hab. Andrzeja Krachera, dyrektora Instytutu Studiów Społecznych, dr Teresę Jemczurę, zastępcę dyrektora Instytutu Studiów Społecznych, dr hab. Jana Roga profesora PWSZ, mgr Tomasza Warczoka, mgr Grzegorza Dutkę, dr Rajmunda Morawskiego, mgr Czesława Karwota, dr Joannę Jachno-Wróblewską, dr Ewę Pierzchałę, dr Irenę Gniazdowską, dr Rafała Riedla, mgr Sabinę Krawiec, mgr Joannę Dzieńdziorę, jak również licznie przybyłych studentów socjologii i pedagogiki.

Instytut Studiów Edukacyjnych naszej Uczelni reprezentowany był przez dr Beatę Fedyn, kierownika Zakładu Pedagogiki Socjalnej, a zarazem współautorkę referatu poświęconego promocji zdrowia w społeczności lokalnej, który wygłosiła mgr Ilona Gembalczuk (współautorem referatu była również dr Martina Cicha z Uniwersytetu w Ołomuńcu, która niestety nie mogła zaszczycić nas swoją obecnością) oraz dr Edwarda Nycza.

Otwarcia konferencji dokonał dr hab. Marian Kapica, prof. PWSZ - Prorektor d/s dydaktyki i studentów. Następnie dr Jerzy Pośpiech, prof. PWSZ, Prorektor d/s organizacji i rozwoju w sposób zwięzły i wieloaspektowy zaprezentował dokonania oraz kierunki rozwoju PWSZ w Raciborzu.

Pierwszą sesję konferencyjną prowadził dyrektor Instytutu Studiów Społecznych dr hab. Andrzej Kracher, prof. PWSZ.

Prof. zw. dr hab. Jerzy Buzek naświetlił w sposób bardzo ciekawy istotę funkcjonowania społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych w innych krajach Unii Europejskiej.

Osoby, które nie mogły uczestniczyć w konferencji z przyczyn osobistych, nadesłały referaty. I tak mgr Anna Szeliga z Uniwersytetu Jagiellońskiego przekazała referat dotyczący „Patologii zachowań społecznych w organizacji”.

Problematyka konferencji obejmowała wiele aspektów funkcjonowania organizacji pozarządowych w społeczeństwie obywatelskim. Taka konstrukcja zagadnień konferencyjnych pozwoliła uczestnikom nie tylko pogłębić wiedzę w tym ważnym zakresie (uwarunkowania historyczne i kulturowe pojawienia się procesu samoorganizacji społecznej), ale, co również istotne, umożliwiła dostrzeżenie obszarów i zagadnień do tej pory niedostrzeganych, czy wręcz pomijanych.

Analizując tytuły referatów i treści wystąpień zaproszonych gości można zarysować obszary tematyczne poruszone na konferencji:

- współpraca sektora pozarządowego władzami lokalnymi (również z punktu widzenia mediów masowych),
- prawne aspekty funkcjonowania organizacji pozarządowych,
- organizacje pozarządowe w Unii Europejskiej i specyfika ich funkcjonowania,
- organizacje pozarządowe w rozwiązywaniu problemów społecznych, napięć międzykulturowych, w procesie kształtowania aktywności obywatelskiej,
- fundusze unijne we wspomaganiu tworzenia się społeczeństwa obywatelskiego,
- kształtowanie się obywatelskości wśród młodych Raciborza.

Jako organizatorzy konferencji możemy z satysfakcją stwierdzić, że miała ona sprawny przebieg, panowała w jej trakcie miła atmosfera, dyskusja dotycząca podłoża historyczno-kulturowego pojawiania się organizacji obywatelskich posiadała swoją dynamikę, dlatego na zakończenie, zgodnie z życzeniami wielu uczestników, postanowiliśmy kontynuować tematykę konferencji w kolejnych jej edycjach.

Podsumowania konferencji dokonał dr hab. Jan Róg, prof. PWSZ w Raciborzu.

Przy organizacji przedsięwzięcia swoją pomocą służyli studenci-członkowie Koła Socjologicznego: Aneta Błaszczkiewicz, Iwona Cejmer, Maciej Chwedczuk, Dorota Grim, Paulina Grzyb.

I na koniec (choć powinienem to uczynić na samym początku) pragnę serdecznie podziękować władzom Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu: profesorowi Joachimowi Raczkowi, naszemu Rektorowi, profesorowi Jerzemu Pośpiechowi, profesorowi Marianowi Kapicy, władzom Instytutu Studiów Społecznych – profesorowi Andrzejowi Kracherowi i dr Teresie Jemczurze, Pani Kwestor Agnieszce Dereń, kierownikowi Domu Studenta, jak również swoim koleżankom i kolegom (w szczególności mgr Grzesiowi Dutce) za wsparcie i pomoc w organizowaniu konferencji.

Rajmund Morawski

KRONIKA WYDARZEŃ – SENAT I REKTORAT

14 września 2006 r. odbyło się posiedzenie Kolegium Rektorskiego w poszerzonym składzie z udziałem dyrektorów i wicedyrektorów instytutów, kanclerza i kustosa.

Tematem obrad uczyniono m.in. ocenę przygotowania Uczelni do nowego roku akademickiego 2006/2007 pod względem bazy dydaktycznej, uruchomienia nowego kierunku studiów oraz reorganizacji instytutów. Przedmiotem rozmów było również podsumowanie i ocena dotychczasowego przebiegu rekrutacji na I rok studiów.

Na posiedzeniu omawiano także dokonywane zmiany warunków zatrudnienia kadry naukowo-dydaktycznej w świetle funkcjonowania aktów prawnych tj. ustawy

z dn. 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i rozporządzenia MNiSW z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia.

Mgr Monika Cieślicka, mgr Magdalena Liszka i mgr Ewa Świerczek uczestniczyły w Szkole Młodych Pedagogów zorganizowanej przez Komitet Nauk Pedagogicznych PAN. Zajęcia w cyklicznej już XX. edycji odbywały się w dniach 18–23 IX 2006 r. w Radziejowicach.

Przyjazny nam Uniwersytet świętuje swoje 15-lecie. Z tej okazji Prorektor prof. Marian Kapica wziął udział w konferencji PRINOS UNI-

VERZIT V TRANSFORMACJI REGIONU zorganizowanej przez Uniwersytet Ostrawski w Ostrawie w dniu 20 września 2006 r. Fragmenty wystąpienia wygłoszonego w imieniu kierownictwa PWSZ publikujemy na s. 18.

27 września 2006 r. obradował Senat. Przedmiotem obrad było m.in. przyjęcie uchwał w sprawie utworzenia dwóch nowych instytutów: Instytutu Techniki i Matematyki oraz Instytutu Sztuki; wprowadzenia zmian w regulaminie pomocy materialnej dla studentów oraz zaopiniowania wniosku rektora o przyznanie stypendium ministra za wyniki w nauce dla dwóch studentek.

Uchwałą Senatu dokonano również zmiany nazwy i struktury organizacyjnej Instytutu Kultury Fizycznej i Sztuki oraz zmiany struktury

organizacyjnej Instytutu Studiów Edukacyjnych.

Zostaliśmy zaproszeni na inaugurację roku akademickiego 2006/2007.

JM Rektor prof. zw. dr hab. Joachim Raczek uczestniczył: – w dniu 28 IX 2006 r. w inauguracji nowego roku akademickiego w Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, – w dniu 11 X 2006 r. w Politechnice Opolskiej.

Pracujący w naszej Uczelni asystenci dydaktyczni: Monika Cieślicka, Magdalena Liszka, Beata Gawłowska oraz współpracująca z PWSZ mgr Małgorzata Fojcik zakwalifikowały się na 4-letnie studia doktoranckie z zakresu pedagogiki w Uniwersytecie Opolskim. Życzymy powodzenia i szybkiego awansu naukowego do stopnia naukowego doktora.

Fot. Archiwum PWSZ w Raciborzu

Organizatorzy Targów i wystawcy przygotowali 23 stoiska.

W dniu 26 września br. Biuro Karier Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu zaprezentowało się na Targach Edukacji i Pracy OHP.

Miejscem organizacji targów była siedziba Stowarzyszenia

TARGI PRACY W RYBNIKU

Z UDZIAŁEM BIURA KARIER PWSZ WRACIBORZU

Polskiego Związku Głuchych przy ul. Kościuszki 17 w Rybniku. Targi zostały przygotowane przez filie Młodzieżowych Biur Pracy OHP w Rybniku i Raciborzu oraz rybnicki Hufiec Pracy. Na inaugurację przybyli m.in.: poseł Grzegorz Janik, przedstawiciel posta Bolesława Piechy, zastępca prezydenta

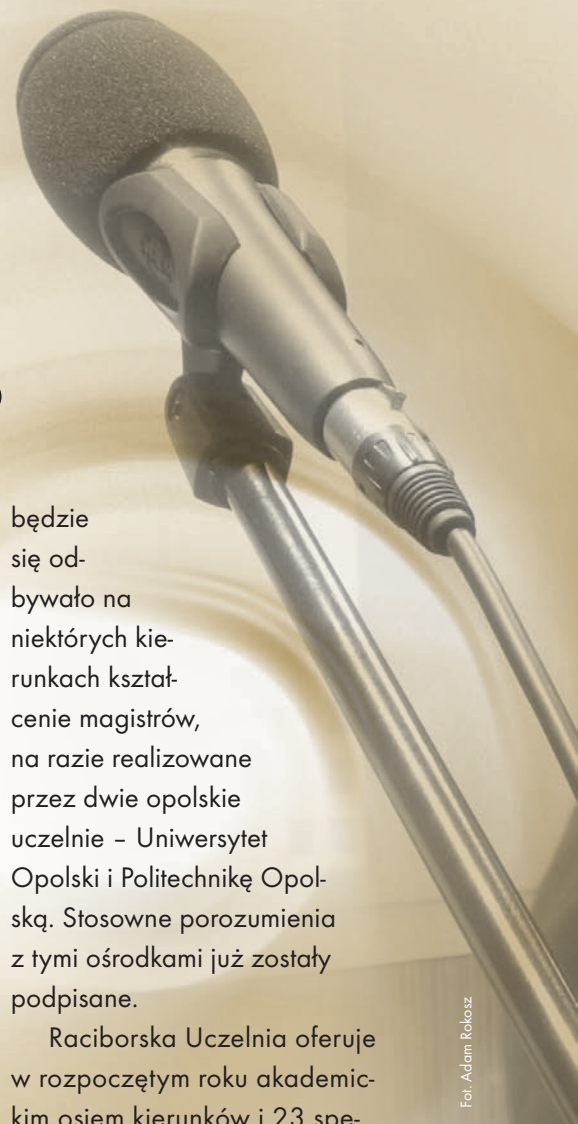
Rybnika Ewa Ryszka, dyrektor Rybnickiego Centrum Edukacji Zawodowej Tomasz Harsze, przedstawiciele PUP w Rybniku, Wodzisławiu Śląskim i Żorach, Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, Szkolnego Ośrodka Kariery, Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie i Izby Rzemieślniczej.

Uroczystego otwarcia Targów dokonali: kierownik MBP Ewelina Marszałek-Polańczyk i Radosław Bała z rybnickiego hufca. W programie imprezy organizatorzy przewidzieli m.in. 23 stoiska z ponad 200 ofertami pracy stałej i krótkoterminowej, propozycjami kursów dokształcających i poradnictwa zawodowego. Udzielano także porad w zakresie zakładania własnej działalności gospodarczej.

Targi odwiedziło ok. 500 młodych osób. Ponad 100 osób wyraziło gotowość podjęcia zatrudnienia na oferowanych stanowiskach.

Konferencja prasowa

w przeddzień inauguracji nowego roku akademickiego

12 października 2006 roku, a więc tuż przed uroczystościami inauguracji roku akademickiego 2006/2007, została zorganizowana specjalna konferencja prasowa, podczas której dwaj Prorektorzy Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu, dr Jerzy Pośpiech, Prof. PWSZ, Prorektor ds. organizacji i rozwoju uczelni oraz dr hab. Marian Kapica, Prof. PWSZ, Prorektor ds. dydaktyki i studentów, charakteryzowali dotychczasowy rozwój Uczelni, jej obecną kondycję oraz perspektywę na przyszłość. W spotkaniu wzięli udział dziennikarze ze wszystkich mediów raciborskich, a ponadto przedstawiciele „Pulsu Opolszczyzny”, miesięcznika ukazującego się w Kędzierzynie-Koźlu. Przybyli na konferencję żurnaliści otrzymali pakiet materiałów promocyjnych, na które składał się rzetelny i bardzo dokładny opis działalności PWSZ oraz (co ogromnie nas satysfakcjonuje) trzeci numer „Eunomii”.

Dr Jerzy Pośpiech zwrócił uwagę na najważniejsze elementy wspierające dynamikę rozwoju raciborskiej Uczelni, która przed niespełną pięć laty miała zaledwie 504 studentów, natomiast obecnie ma ich ponad cztery tysiące, czyli mniej więcej tyle samo co

uniwersytety w pobliskich miastach czeskich: Opawie i Ostrawie. Zdecydowana większość studentów wywodzi się z Raciborza oraz miejscowości leżących w powiecie raciborskim (co jest najlepszym potwierdzeniem słuszności utworzenia wyższej uczelni w naszym mieście), ale również powiaty ościennie – rybnicki, wodzisławski, głubczycki, gliwicki i kędzierzyńsko-kozielski – są w społeczności żakowskiej PWSZ licznie reprezentowane. Docelowa liczba studentów to 5000.

Obydwaj Prorektorzy dobitnie podkreślali korzyści wynikające z istnienia samodzielnego ośrodka naukowego w Raciborzu. Ośrodkiem zamiejscowym bowiem i filiom, a więc szkołom niesamodzielnym, grozi z powodu narastającego niżu demograficznego zamykanie w pierwszej kolejności, natomiast PWSZ dynamicznie się rozwija, co pozwala z nadzieją patrzeć w przyszłość. Raciborska Uczelnia wytrwale dba o stan kadry naukowej, liczącej obecnie blisko 240 nauczycieli akademickich. Prorektorzy nie wykluczali uruchomienia w najbliższych latach pełnego kształcenia akademickiego. Zresztą już od przyszłego roku akademickiego w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Raciborzu

będzie się odbywało na niektórych kierunkach kształcenie magistrów, na razie realizowane przez dwie opolskie uczelnie – Uniwersytet Opolski i Politechnikę Opolską. Stosowne porozumienia z tymi ośrodkami już zostały podpisane.

Raciborska Uczelnia oferuje w rozpoczętym roku akademickim osiem kierunków i 23 specjalności. Być może powstanie w najbliższym czasie jeszcze jeden kierunek – zarządzanie w rolnictwie.

Optymizmem napawa rozwój bazy dydaktycznej. W obiektach przy ulicy Łąkowej powstaje nowoczesny campus przeznaczony dla Instytutu Kultury Fizycznej. Główny budynek przy ul. Słowackiego zostanie podwyższony, poprzez nadbudowanie jednego piętra.

Prorektorzy nie ukrywali zawodu z powodu niewpisania przez władze powiatu na listę priorytetowych zadań finansowanych ze środków unijnych rozbudowy raciborskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej.

Badania ewaluacyjne w międzynarodowym Projekcie Wspólnotowym EQUAL „Odziedzicz pracę”

Rajmund Morawski

Od stycznia do czerwca 2006 roku prowadziłem wstępne badania socjologiczne na grupie osób długotrwale bezrobotnych (beneficjentów Projektu „Odziedzicz pracę”) z terenu miasta Rybnika.

Badania te są częścią międzynarodowego projektu w ramach Partnerstwa na Rzecz Rozwoju. Projekt jest finansowany z EFS.

Głównym jego celem jest wypracowanie metod hamujących proces dziedziczenia bezrobocia w rodzinach borykających się z problemem długotrwałego bezrobocia.

Bezrobocie to wciąż najważniejszy problem społeczny w naszym kraju. Rodzi on bowiem kolejne – zwiększanie się marginesu społecznego i patologii, a zatem także – wzrost przestępczości. Ze względu na ubytek miejsc pracy w restrukturyzowanym przemyśle, problem ten w dużym stopniu dotyczy naszego regionu. Nasila się też proces dziedziczenia bezrobocia. W rodzinach, gdzie ojciec lub matka, czy też oboje rodzice są trwale bezrobotni, zanikł nawyk pracy oraz jej poszukiwania, a także potrzeba kształcenia się i podnoszenia kwalifikacji u dzieci. Rodzą się tym samym trudne do wykorzenia zmiany mentalne, a wiele z takich rodzin egzystuje na krawędzi ubóstwa. Zadaniem projektu „Odziedzicz pracę” jest **wypracowanie metod aktywizacji społeczności lokalnych w celu tworzenia inicjatyw na rzecz samozatrudnienia: angażujących z jednej strony grupy znajdujące się w szczególnie trudnej sytuacji, a z drugiej - instytucje lokalne i organizacje pozarządowe.** Realizacja projektu zakończy się 31 grudnia 2007 r.

Tak więc celem diagnozy było określenie sytuacji społeczno-ekonomicznej respondentów, jak również ich potencjału psychospołecznego. Był to zarazem punkt wyjścia

do określania i ewaluacji zmian, które będą zachodziły w czasie trwania całego Projektu. Diagnozie podlegały m.in. takie sfery funkcjonowania ekonomicznego i psychospołecznego respondentów, jak:

- syndrom wyuczonej bezradności i brak motywacji do działań,
- strategie poszukiwania pracy sposoby wykorzystywania swoich zasobów psychospołecznych,
- cechy pożądane przez pracodawców w oczach beneficjentów,
- relacje w rodzinie,
- czas wolny w życiu beneficjentów; sposoby wykorzystania czasu wolnego,
- aktywność społeczna i więzi społeczne na poziomie społeczności lokalnej jako przejawy kapitału społecznego,
- kapitał społeczny (zaufanie społeczne, jako jeden z przejawów więzi społecznej).

Zaletą wstępnych i późniejszych, końcowych badań jest to, że pozwolą one uchwycić zmiany, które będą zachodziły w trakcie trwania projektu u respondentów, jak również pozwolą na ewentualną modyfikację oferty oddziaływań skierowanych w ich stronę ze strony podmiotów realizujących projekt. W badaniach ewaluacyjnych posłużono się metodą ankiety, jak również metodą wywiadu standaryzowanego. Przyjrzyjmy się więc wstępnym wynikom przeprowadzonych badań.

Co z nich wynika?

Ze względu na obfitość materiału empirycznego przedstawię tylko wybrane wyniki. Zostaną one jednak przedstawione w formie syntetycznej, aby uwypuklić najistotniejsze – w moim przekonaniu – trendy zachodzące w tej grupie respondentów.

Kazimierz Frączek – Zamknięty III, technika mieszana, papier, 70x50 cm

Struktura społeczno-demograficzna badanych beneficjentów

Kobiety stanowiły 3/5 badanych respondentów. Odzwierciedla to w przybliżeniu strukturę bezrobocia ze względu na płeć na obszarze miasta Rybnika.

Najliczniejszą grupę stanowią beneficjenci z wykształceniem podstawowym – 54%. Na kolejnym miejscu są beneficjenci z wykształceniem zawodowym. Stanowią oni 35% badanych. Natomiast wykształcenie średnie posiada tylko co 10-ty badany. Z kolei z wykształceniem średnim policealnym jest 1% beneficjentów. Tak więc przeważają beneficjenci z wykształceniem podstawowym oraz zawodowym.

Istotną informacją uzyskaną podczas badań było to, że prawie wszyscy byli przekonani, że podejmą pracę; 40,3% chciało kontynuować podnoszenie swoich kwalifikacji.

Syndrom wyuczzonej bezradności i brak motywacji do działań

Z badań wynika również, że respondenci dostrzegają u siebie takie objawy, jak: brak zaufania do ludzi, złość i bezsilność, duże zmęczenie bez widocznej przyczyny, problemy w komunikowaniu się z innymi, zniechęcenie do

poszukiwania pracy, brak entuzjazmu, izolowanie się od innych, rosnącą niezdolność do podejmowania decyzji.

Nie można natomiast powiedzieć, iż długotrwałe bezrobocie wpłynęło na nich w sposób destrukcyjny, utrudniający w sposób znaczący ich funkcjonowanie psychospołeczne. Większość z badanych, to – używając języka R. K. Mertona – innowatorzy i rytualiści umiejący wykorzystywać dla własnych celów zasoby będące w posiadaniu instytucji pomocy społecznej.

Strategie poszukiwania pracy sposoby wykorzystywania swoich zasobów psychospołecznych

Badani najczęściej podejmują standardowe działania przy poszukiwaniu pracy: czytanie ogłoszeń w prasie, zamieszczonych w MOPS, PUP. Tak więc w tej kwestii nie wykazują innowacyjności.

Zdaniem badanych największą przeszkodą/utrudnieniem w uzyskaniu pracy jest brak ofert. Na kolejnych miejscach badani wskazują niskie wykształcenie, braku znajomości oraz niechęć do pracy.

Z kolei wśród czynników, które są potrzebne, aby otrzymać pracę badani wymieniali (według ilości wskazań):

Kazimierz Frączek - Jedno z Błogosławieństw, technika mieszana, papier, 70x50 cm

wykształcenie, wiedzę fachową, wiarę we własne siły i możliwości, znajomości. Nieco dziwne wydaje się, że badani będąc świadomi barier utrudniających podjęcie pracy, od wielu lat nic nie zrobili w celu zmiany swojej sytuacji.

Cechy pożądane przez pracodawców w oczach beneficjentów

W trakcie prowadzenia badań poproszono respondentów o spojrzenie z punktu widzenia pracodawców na pożądane cechy pracowników. Z analizy danych wynika, że zdaniem badanych cechami najbardziej pożądanymi przez pracodawców są: samodzielność, umiejętność pracy w grupie rzetelność, odpowiednie wykształcenie, podporządkowanie.

Tak więc można powiedzieć, że badani mają niespójny obraz własnych wyobrażeń co do swoich możliwości oraz oczekiwań pracodawców. Pomijają tak istotne cechy, jak umiejętność komunikacji interpersonalnej przydatnej przecież w pracy w grupie, którą tu umiejętność wskazali prawie wszyscy badani.

Relacje w rodzinie

Kolejna część badań poświęcona była badaniu relacji panujących w rodzinie badanego beneficjenta. W zasadzie najlepiej oceniane są relacje pomiędzy badanymi a ich dziećmi. Nieco gorzej sytuacja wygląda w relacjach pomiędzy małżonkami. Badanie starali się przedstawić swój własny obraz w lepszym świetle, niż to jest w rzeczywistości. Częste napięcia i konflikty – oto obraz życia w tych rodzinach.

Czas wolny w życiu beneficjentów.

Sposoby wykorzystania czasu wolnego

Badani spędzają czas wolny w sposób bierny – przed telewizorem, słuchając radia, kaset, wykonując czynności związane z prowadzeniem gospodarstwa domowego. Natomiast ok. 40% badanych deklaruje, że zajmuje się swoimi zainteresowaniami, a 1/3 utrzymuje w miarę częste kontakty z sąsiadami. Również ponad 40% badanych utrzymuje kontakty z kolegami/koleżankami. Świadczy to w moim przekonaniu o podtrzymywaniu więzi społecznych na poziomie najbliższych grup społecznych (sąsiadów, grup koleżeńskich). Może to w pewnym stopniu wpływać również na samopoczucie psychiczne i funkcjonowanie społeczne badanych i ich najbliższych.

Aktywność społeczna i więzi społeczne na poziomie społeczności lokalnej jako przejawy kapitału społecznego

Jeśli chodzi o aktywność społeczną badanych, to z podanych wyników można wnioskować, że najczęściej aktywność ta przejawia się w pomaganiu innym ludziom bezinteresownie oraz interesowaniem się tym, co się dzieje w ich bezpośrednim otoczeniu sąsiedzkim. Beneficjenci nie przejawiają szerszej aktywności na rzecz swojej społeczności, co może wynikać i moim zdaniem wynika z ich sytuacji życiowej – poszukiwania pracy, pracy na czarno.

Jak wyglądają natomiast więzi społeczne i jej przejawy w kontaktach z konkretnymi instytucjami, grupami społecznymi?

Z zebranych danych wynika (jak wspominałem powyżej), że więzi społeczne są najsilniejsze na poziomie rodziny oraz grup sąsiedzkich. Natomiast jeśli chodzi o kontakty instytucjonalne to najczęściej badani kontaktują się z Urzędem Pracy (tylko co piąty badany utrzymuje kontakt z konsultantem ds. bezrobotnych) i Ośrodkiem Pomocy Społecznej, gdzie otrzymują określone wsparcie, przede wszystkim materialne.

Natomiast nie utrzymują kontaktu lub bardzo rzadko utrzymują z takimi instytucjami, jak: ksiądz z parafii, doradca zawodowy. Również utrzymywanie kontaktu z organizacjami pozarządowymi jest znikome – w zasadzie co 10-ty badany deklaruje, że utrzymuje z nimi kontakt. Ma natomiast problemy, jeśli chodzi o sprecyzowanie zakresu i treści tych kontaktów. Kontakt ten jednak jest sporadyczny. Badani utrzymują również częsty kontakt z osobami w takim, samym położeniu, nie odbywa się to jednak na terenie grup wsparcia, w których uczestniczy tylko co 7-my badany.

Podsumowanie

Ujmując w sposób syntetyczny wyniki badań można powiedzieć, że:

- po pierwsze – są przekonani o braku własnego wpływu na swój los; dotyczy to przede wszystkim zwiększenia ich możliwości otrzymania pracy, podniesienia własnej wartości; posiadają deficyty w zakresie kompetencji społecznych,
- po drugie – przeciętny beneficjent (badany) jest aktywny na rynku pracy, ale poszukuje pracy standardowymi, klasycznymi sposobami,
- po trzecie – zdają sobie doskonale sprawę, że aby zwiększyć swoje szanse w znalezieniu pracy należy zainwestować w swoje wykształcenie i podniesienie kwalifikacji – przekonanych jest o tym około 1/3 badanych,

- po czwarte – praca i pieniądze są przez nich najwyżej cenionymi wartościami, na kolejnych miejscach plasują się rodzina, satysfakcja z pracy, kontakty z innymi ludźmi oraz przyjaciele, uczenie się czegoś nowego,
- są przekonani, że zdaniem pracodawcy w pracy trzeba być podporządkowany, samodzielny i rzetelny. Trzeba również charakteryzować się umiejętnością pracy w grupie.

Jeśli chodzi o zagospodarowanie czasu wolnego i sposoby jego spędzania, to z badań wynika, że badani nie mają problem z jego strukturyzacją. Natomiast spędzanie czasu wolnego przejawia się przede wszystkim w oglądaniu TV, słuchaniu radia, płyt i kaset, spotykaniu się ze znajomymi (kolegami, koleżankami), oddawaniu się swoim zainteresowaniom, co jest bardzo pozytywnym aspektem w ich życiu. Często również spotykają się z sąsiadami, sprzątają dom. Nierzadko badani deklarują, że czytają książki – bardzo często czyni to 15,3% badanych.

Jeśli chodzi o ich aktywność społeczną, więzi społeczne na poziomie rodzinnym i społeczności lokalnej są one dość zróżnicowane.

Aktywność społeczna poprzez pomaganie bezinteresownie innym ludziom deklaruje ponad połowa badanych – czynią to również często. Natomiast przejawy aktywności społecznej w kontaktach z instytucjami wyglądają już gorzej.

Poziom więzi rodzinnych jest dość silny. Natomiast więzi na poziomie społeczności lokalnej są słabe. Badani po pierwsze nie są aktywni społecznie w organizacjach pozarządowych, nie działają na rzecz swojej społeczności lokalnej. Jakkolwiek ponad połowa badanych deklaruje, że jest zainteresowana tym co dzieje się w jej otoczeniu, są to jednak tylko deklaracje słowne, niepoparte konkretnymi działaniami, np. angażowaniem się w prace organizacji pozarządowych, angażowaniem się w działania na rzecz społeczności lokalnej. Charakteryzuje ich indywidualizm i pragmatyzm w działaniu.

dr Rajmund Morawski

Absolwent Instytutu Socjologii – Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Doktorat napisany pod kierunkiem prof. zw. dr hab. Jacka Wodza.

Od 2004 roku pracownik Instytutu Studiów Społecznych PWSZ w Raciborzu.

Zainteresowania badawcze: socjologia organizacji pozarządowych, socjologia problemów społecznych, socjologia kultury. Obecnie pracuje nad konceptualizacją badań w zakresie aktywności obywatelskiej na terenie powiatu raciborskiego.

UCZELNIA WYŻSZA W WARUNKACH TRANSFORMACJI REGIONU*

Marian Kapica

Znane powiedzenie „ilekroć powstaje szkoła, także wyższa, tylekroć pomnaża się bogactwo narodowe” znajduje swe potwierdzenie w obowiązujących w Europie XXI wieku zasadach zawartych w Deklaracji Bolońskiej z dnia 19 VI 1999 roku. W cywilizacji informatycznej z kolei postęp utożsamia się ze wzrostem poziomu wykształcenia członków społeczeństwa. Powyższe ustalenia przekonują niezbicie, że stworzenie młodym ludziom szansy na realizację edukacyjnych ambicji i aspiracji nie idzie na marne. Wręcz przeciwnie – wykształcenie, zwłaszcza wyższe – uznawane jest jako jeden z głównych generatorów postępu i rozwoju.

W tym właśnie kontekście podejmujemy próbę przeprowadzenia ewaluacji współczesnego stanu szkolnictwa wyższego na bardzo specyficznym, ściśle wyodrębnionym obszarze południowo-zachodniego województwa śląskiego. Okazją do tego jest święto Uniwersytetu Ostrawskiego.

Uniwersytet Ostrawski świętuje swoje piętnastolecie w chwale uczelni rozwijającej się jako instytucji i jako

zespołu ludzkiego – pracowników naukowo – dydaktycznych, studentów oraz całej społeczności akademickiej.

Piętnaście lat to niewiele w perspektywie historycznej, to jeszcze nie epoka. Natomiast z perspektywy ludzkiej czyli społeczności lokalnej, miasta, powiatu czy kraju – to sporo lat. Piętnaście lat to ogrom czasu w życiu pojedynczego uczonego – tyle, ile trzeba, aby dojrzeć do naukowej samodzielności i do podejmowania ważkich zadań z naukowego punktu widzenia.

Każda rocznica obfituje w chwilę głębszej refleksji. Zastanawiamy się bowiem co dotychczas zrobiliśmy, w którym miejscu jesteśmy. Niewątpliwie zastanawiamy się także, co pozostawiamy po sobie następnym pokoleniom...

Jednakże świętowanie jubileuszu to nie tylko przywoływanie dalekiej i bliskiej przeszłości, ale i projektowanie przyszłości – tego co pozostaje do wykonania oraz jakie przedsięwziąć kroki, by uniknąć stagnacji, rutyny czy schematyzmu. Łatwo nam to zrozumieć, ponieważ Uczelnia, którą tu reprezentuję, wkracza właśnie w swoje

rocznicowe istnienie – rozpoczyna piąty rok służby dla regionu..

Jest rzeczą oczywistą, że piętnastolecie Uniwersytetu i pięciolecie Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej wobec kilkuset wieków istnienia i tworzenia tradycji uniwersyteckiej Salerna, Padwy, Heidelbergu, Pragi, Ołomuńca, Krakowa czy Lwowa to jedynie mgnienie oka w historii światowej nauki i szkolnictwa wyższego.

Toteż zabiegając o powołanie w Raciborzu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej świadomi byliśmy faktu, że szacownych uczelni europejskich, w tym i sąsiadujących z nami uczelni w Ostrawie i Opawie – nie będziemy w stanie dogonić i zrównać się z nimi. Powstawały bowiem w innych uwarunkowaniach cywilizacyjnych i politycznych oraz ekonomicznych...

Natomiast pewni byliśmy jednego – rozległości danej nam przestrzeni, w której przyjdzie nam realizować misję społeczną, polegającą na stwarzaniu szans edukacyjnych młodym ludziom, aktywizacji środowiska społecznego, na tworzeniu nauki. Powstają oto realne przesłanki do bezpośredniego zetknięcia się instytucji i organizacji, do wymiany myśli i idei reprezentowanych przez konkretnych ludzi, do dzielenia się doświadczeniem, do wspólnego realizowania zadań...

Od 1 lutego 2002 roku zaczęliśmy po prostu razem istnieć w realnej, europejskiej przestrzeni, której znaczący fragment – edukację oraz naukę – w szerokim tego słowa znaczeniu – porządkuje Deklaracja Bolońska.

Kilka zdań chcemy najpierw poświęcić rozległości pojęcia „przestrzeń”, rozpatrując je w kontekście Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu. Wymaga to podjęcia próby zakreślenia obszaru rozciągającego się w bezpośrednim sąsiedztwie Ostrawy i Raciborza. Przywołując tu jednak realia regionu nie sposób pominąć Opawy – miasta partnerskiego Raciborza. W wyniku tego zabiegu precyzującego rozległość wspomnianej przestrzeni uświadomiamy sobie, iż jest ona, w sensie geopolitycznym, niezbyt rozległa, generuje jednak rozliczne, brzemienne w skutki, następstwa.

Najpierw jedność przestrzeni przyrodniczej, w tym także klimatycznej. Najbardziej namacalnym dowodem jej istnienia może być dramatyczna powódź stulecia, jaka

nawiedziła te tereny w 1997 roku. Nie ominęła bowiem ani Ostrawy, ani Opawy, ani Raciborza. Doświadczaliśmy jej wszyscy, po dzień dzisiejszy borykamy się z bolesnymi skutkami.

Z przestrzenią tą kojarzy się przestrzeń geograficzna. Nasze miasta położone są w dorzeczu górnej Odry. Dla Raciborza ma to znaczenie zasadnicze. Od Ostrawy i od Opawy – miast dziś uniwersyteckich – dzieli go bowiem odległość zaledwie 30 km, co jest faktem ze wszech miar obiecującym. Z tak korzystnego położenia może wynikać w najbliższej przyszłości wiele dobrego, i dla regionu i dla raciborskiej uczelni.

Przywołać chcemy i przestrzeń historyczną. Dostrzegamy tu liczne zbliżenia, ścisłe związki, w rezultacie których doszukać się możemy okresów, gdy tworzyliśmy historyczną wspólnotę pod panowaniem tych samych władców. Natomiast najnowsza historia naszych państw i narodów może być przykładem powiązań, szczególnie o charakterze przestrzeni politycznej.

Nie można pominąć tu przestrzeni ekonomicznej – zaczyna ją zapełniać zacieśniająca się współpraca gospodarcza, finansowa, wpisująca się w struktury Euroregionu SILESIA; nadto – handel, komunikacja, turystyka i rekreacja ...

Przestrzeń kulturowa – to przede wszystkim „od wieków” jawiące się zderzenie oraz przenikanie kultur (kultury?) pogranicza, a także systematycznie zacieśniające się partnerstwo kulturowe. Jest to proces wyjątkowo rozległy i empirycznie wszystkim nam dostępny. Spojrzenie w głąb ujawnia cechy potwierdzające wspólne pochodzenie takich składników kultury jak np. język, tradycje, zwyczaje, obyczaje, a także liczne fakty świadczące o przywiązaniu do ziemi ojczystej, a nade wszystko do naszych małych Ojczyzn. Dowodem związków obydwu kultur są więc podobne melodie pieśni ludowych, niemal identyczna technologia uprawy roli, czy zbliżona do siebie architektura zabudowań folwarcznych.

Wreszcie przestrzeń edukacyjna, która nieomal z dnia na dzień ożyła po 1989 roku. Zniknięcie granicy dzielącej obydwie regiony ożywiło działalność placówek oświatowych, doprowadziło do ścisłych kontaktów przygranicznych szkół, nauczycieli, dzieci i młodzieży

na płaszczyźnie wspólnie realizowanych programów edukacyjnych. Wkrótce powstał unikalny podręcznik edukacji regionalnej napisany w języku polskim i czeskim. W Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej utworzona została bohemistyka, jako nowa specjalność filologiczna. Warto dodać, że Uniwersytet Ostrawski już od lat posiada polonistykę.

Nieśmiało nadmienić pragniemy, że pojawia się i coraz wyraźniej zarysowuje nowa przestrzeń o swoistym charakterze, przestrzeń najwyższego, bo intelektualnego lotu – jaką jest nauka, uprawiana w partnerskich uniwersytetach czeskich oraz, powoli a roztropnie – w Uczelni raciborskiej.

Kiedy w 2002 roku powołana została nasza Uczelnia i zaczęliśmy kształcić studentów, zdaliśmy sobie sprawę z tego, że współuczestniczymy w realizacji wielkiego programu edukacyjnego w Polsce i w Europie. Oto przyczyniamy się do wzrostu wskaźnika scholaryzacji mieszkańców polskiej części uczelnianego trójkąta Ostrawa – Opawa – Racibórz. Kształcenie stało się bowiem najbardziej charakterystycznym atrybutem przemian na przełomie XX i XXI wieku, a wykształcenie – swoistym wskaźnikiem nobilitacji społeczno – kulturowej. Jest ono przecież warunkiem skutecznego funkcjonowania jednostek, grup społecznych, większych społeczności, narodu, państwa oraz kontynentu,, determinuje istnienie oraz ciągłość ludzkiej cywilizacji...

Jak już wspomnieliśmy – rok akademicki 2006/2007 w życiu raciborskiej Uczelni jest rokiem skromnego jubileuszu. Od momentu jej powstania i rozpoczęcia zajęć w dniu 1 X 2002 roku dopracowaliśmy się już ośmiu kierunków studiów oraz 23 specjalności. Edukację w jej murach cztery lata temu zaczęło zaledwie 500 studentów w jednym tylko instytucie. Dziś prężnie funkcjonuje 6 instytutów – w tym dwa powołane przez Senat z dniem 1 X 2006 r. Studia w roku jubileuszowym podjęmie przeszło 4 tysiące studentów. Mamy niezłą bazę dydaktyczną, stale powiększaną i modernizowaną. Zatrudniamy

przeszło 300 pracowników naukowo-dydaktycznych. Z satysfakcją podkreślamy, że wspierają nas także uczeni czescy z naszych zaprzyjaźnionych uniwersytetów. To nie tylko zdarzenie incydentalne; jest ono najlepszym dowodem transgraniczności nauki, teorii i praktyki.

Wkład uniwersytetów z wieloletnią tradycją w transformację regionu jest niewątpliwy i znaczący. Sądzymy, że i Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w pełni dojrzała już i zebrała siły, by z całą mocą włączyć się w proces rozwoju regionu. Łatwiej nam podążyć dalej, gdy możemy się szczycić – jako uczelnia – przyjaźnią z Jubilatami – Uniwersytetem Ostrawskim oraz życzliwą zachętą ze strony Uniwersytetu Śląskiego w Opawie.

Istniejemy jednak nie tylko w europejskiej przestrzeni edukacyjnej, ale i we wspólnej przestrzeni śląskiego trójkąta naukowo-edukacyjnego, który zgodnie tworzą: Ostrawa, Opawa i Racibórz.

Nastąpiła więc pora, by cała społeczność w Raciborskiem uświadomiła sobie, że za sprawą istnienia Uczelni dokonuje się modernizacja miasta, całej ziemi raciborskiej, a zarazem całego regionu, gdyż jej funkcjonowanie stanowi wyjątkowo silny stymulator intensyfikujący wielokierunkowy rozwój szeroko rozumianego środowiska lokalnego.

dr hab. prof. PWSZ **Marian Kapica**

* Fragment wystąpienia na konferencji PŘINOS UNI-
VERZIT V TRANSFORMACI REGIONŮ, zorganizowa-
nej w dniu 20 września 2006 r. przez Uniwersytet
Ostrawski w Ostrawie z okazji piętnastolecia jego
powstania.

www.342.vsb.cz/foto-vsib.htm

Więści z Instytutu Studiów Edukacyjnych

1. Rekrutacja – III nabór

Ze względu na wolne miejsca na kierunku pedagogika w zakresie wszystkich prawie specjalności decyzją Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej przedłużono termin składania podań do końca września 2006 r. W efekcie zgłosiło się wielu kandydatów, co pozwoliło na zapewnienie wolnych miejsc na studiach niestacjonarnych na pedagogice socjalnej oraz na uruchomienie po raz pierwszy – w tym samym trybie – specjalności w zakresie kształcenia wczesnoszkolnego i wychowania przedszkolnego z językiem angielskim. Przybyło także studentów na kierunek matematyki, automatyki i robotyki. Wyniki wrześniowej rekrutacji przedstawia tabela 1.

Tabela 1. Rekrutacja – III etap

Lp.	Kierunek specjalność	Liczba kandydatów		Liczba przyjętych	
		Studia stacjonarne	Studia niestacjon.	Studia stacjonarne	Studia niestacjon.
1.	Pedagogika socjalna	–	25	–	24
2.	Pedagogika resocjalizacyjna	Rekrutacja zakończ. w VII	Rekrutacja zakończ. w VII	–	–
3.	KW/WP z j. ang.	–	16	–	14
4.	KW/WP z j. niem.	10	–	10	–
5.	Matematyka	4	–	4	–
6.	Automatyka i robotyka	9	4	9	4
RAZEM		23	45	23	42

W wyniku wszystkich trzech etapów rekrutacji studia w Instytucie Studiów Edukacyjnych w roku akademickim 2006/2007 rozpoczęło ogółem 1431 osób. Są to tylko studenci pedagogiki, gdyż matematykę, automatykę i robotykę – po przeprowadzeniu w naszym Instytucie postępowania rekrutacyjnego – przeniesiono do nowo utworzonego Instytutu Techniki i Matematyki.

W tabeli 2 zamieściliśmy dane dotyczące studentów na poszczególnych specjalnościach, którzy rozpoczęli rok akademicki 2006/2007.

Tabela 2. Studenci w ISE według trybu i wybranej specjalności (stan w dniu 20 X 2006 r.)

Lp.	Specjalność	Studia stacjonarne	Studia niestacjon.	Razem
1.	Pedagogika socjalna	295	196	491
2.	Pedagogika resocjalizacyjna	378	302	680
3.	KW/WP z j. ang.	178	27	205
4.	KW/WP z j. niem.	55	–	55
RAZEM		906	525	1431

2. Rozwój młodej kadry naukowej Instytutu

Sukcesy naszych Koleżanek uczestniczących w XX. Letniej Szkole Młodych Pedagogów

Jak już pisaliśmy, Panie: mgr Monika Cieślicka, mgr Magdalena Liszka oraz mgr Ewa Świerczek brały udział w XX. Letniej Szkole Młodych Pedagogów. Zajęcia w tym roku odbywały się w Radziejowicach pod Warszawą. To prestiżowa w naszym kraju forma przygotowania młodych pedagogów – przyszłych doktorów i doktorów habilitowanych – do pracy naukowej.

Miło nam poinformować, iż wysoko ocenione referaty wszystkich trzech naszych Koleżanek zostaną wydrukowane

mgr Beaty Gawłowskiej, mgr Małgorzaty Fojcik oraz mgr Magdaleny Liszki.

Życzymy Im powodzenia oraz wytrwałości w dążeniu do celu, jakim jest najpierw ukończenie czteroletnich studiów, a następnie napisanie i obrona pracy doktorskiej.

Ponadto pracę nad przygotowaniem dysertacji doktorskiej w zakresie psychologii, ale w trybie indywidualnym, rozpoczyna mgr Ewa Świerczek, zaś mgr Zofia Kurzeja – w zakresie pedagogiki zdrowia.

Przy okazji warto wspomnieć, iż jeszcze w tym roku akademickim spodziewamy się obrony prac doktorskich przez mgr Ilonę Gembalczyk i mgr Gabrielę Kryk.

3. Nasz dorobek w roku akademickim 2005/2006

Podsumowaliśmy dokonania naukowo-dydaktyczne kadry ISE w minionym roku akademickim. Jeśli chodzi o uczestnictwo w konferencjach naukowych – w sumie nauczyciele brali w nich udział blisko kilkadziesiąt razy. Były to nie tylko konferencje krajowe, ale i zagraniczne. We wszystkich przypadkach zanotowaliśmy udział czynny. Wygłoszone referaty oraz komunikaty z badań własnych bądź już się ukazały, bądź są w druku.

Godne uwagi są przede wszystkim wyjazdy na międzynarodowe konferencje zorganizowane przez renomowane uczelnie, takie jak Uniwersytet Ostrawski, Uniwersytet Palackiego w Ołomuńcu, Akademia Pedagogiczna w Krakowie, Uniwersytet Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie, czy Akademia Wychowania Fizycznego w Krakowie.

W tym miejscu należy dodać, iż Uczelnia nasza nie skąpiła grosza na tego rodzaju przejawy aktywności nauczycieli, pokryła bowiem wszystkie koszty związane z uczestnictwem we wszystkich konferencjach. Dziękujemy!

Ogółem pracownicy ISE opublikowali w minionym roku akademickim 24 prace w tomach pokonferencyjnych, w czasopiśmie krajowych i zagranicznych, z tego 10 znajduje się w pracy zbiorowej pt. „Współczesne konteksty dzieciństwa”, przygotowanej z inicjatywy naszego Instytutu.

4. Praktyki, praktyki...

Ze swej kolejnej praktyki terenowej ciągle wrócili właśnie studenci III roku kształcenia wczesnoszkolnego i wychowania przedszkolnego z j. angielskim oraz III roku pedagogiki socjalnej. Praktyki zawodowe – to niezmiernie ważne i cenne ogniwo profesjonalizacji młodych pedagogów. Doceniają je nasi studenci,

gdyż dzięki bezpośredniemu zetknięciu się z rzeczywistością edukacyjną mogą nie tylko skutecznie opanować umiejętność łączenia teorii z praktyką, dokonać oceny swego przygotowania merytorycznego, pedagogiczno-psychologicznego oraz metodycznego, ale i poddać swe codzienne działania głębokiej refleksji pedagogicznej. Janusz Korczak rzekłby; „Dzięki teorii – wiem, dzięki praktyce – czuję”. Teoria wzbogaca intelekt, praktyka zabarwia uczucie, trenuje wolę”. Zaś Stanisław Staszic uświadamiał młodych adeptów zawodu: „Nauki i umiejętności dopiero stają się użytecznymi, gdy są w praktyce do użytku stosowane”.

Przy tej okazji przekazujemy serdeczne podziękowania Paniom z Działu Praktyk – mgr Bożenie Olchawie oraz mgr Danucie Pośpiech – za czuwanie nad organizacją różnego rodzaju praktyk, odbywanych przez naszych studentów, za ich wzorową organizację, za cierpliwość, życzliwość i zrozumienie.

Ciekawe, czy już wiecie Panie, że w tym roku akademickim z naszego Instytutu pod Wasze opiekuńcze „skrzydła” trafi prawie 500 nowych podopiecznych?!

5. Nowy rok akademicki czas zacząć!

W dniu 2 X 2006 na korytarzach naszej Uczelni znów zaroilo się od studentów. Powrócili bowiem wszyscy ci, którzy będą studia kontynuować na II bądź III roku, pojawili się także „pierwszacy”, rozpoczynający naukę w naszej raciborskiej Alma Mater. Tym ostatnim – podczas zebrań organizacyjno – informacyjnych, które odbyły się w Auli DS-u, oddzielnie dla każdej specjalności, wszem i wobec i każdemu z osobna kierownictwo ISE, w osobach jego dyrektorek, obwieściło jak nauki pobierać, co i jak w Szkole czynić należy, a czego się wystrzegać.

Jak wykazują badania – co najmniej połowę sukcesu student zawdzięcza umiejętności samodzielnego studiowania. „Pierwszacom” już dziś radzimy, by dokonali u siebie gruntownej oceny poziomu umiejętności uczenia się, a w razie potrzeby – jak najszybciej zaopatrzyli się w niezbędne poradniki oraz przewodniki, oparte na najnowocześniejszej wiedzy a dotyczące psychopedagogicznych podstaw procesu zdobywania wiedzy i uzupełnili braki w zakresie tego rodzaju kompetencji.

Czy wiecie, że... **„Dziś analfabeta nie będziemy nazywać kogoś, kto nie umie czytać, ale tego, kto nie nauczył się jak się uczyć!”** (Derjuoy – hinduski filozof).

Bycie studentem to nie tylko zaszczyt czy przyjemność, to przede wszystkim trudny i wyczerpujący obowiązek, pełen wyrzeczeń, wymagający silnej woli oraz wewnętrznej dyscypliny.

Drodzy młodzi Przyjaciele! Wierzmy w Wasz rozsądek, siłę woli, a zarazem życzymy optymizmu, wytrwałości, wiary we własne siły oraz wielu sukcesów. Stawiajcie sobie ambitne zadania i konsekwentnie je realizujcie! Krok po kroku! Już na starcie weźcie sobie do serca godne przemyślenia i wcielenia w życie następujące słowa Janusza Korczaka: „Dumne miejcie zamiary, górne marzenia, zawsze coś z tego wyniknie!”

6. Uroczysta inauguracja roku akademickiego 2006/2007

13 października 2006 roku – to pamiętna data dla wszystkich tych studentów, którzy po raz pierwszy uczestniczyli w ceremonii otwarcia roku akademickiego. W naszej raciborskiej Szkole to już piąta, jubileuszowa inauguracja!

Pięknie, a zarazem obiecująco zabrzmiały słowa ślubowania wypowiedziane przez ośmiu przedstawicieli poszczególnych kierunków, jakie istnieją w naszej Uczelni. Kierunek pedagogiki reprezentowała studentka I roku kształcenia wczesnoszkolnego i wychowania przedszkolnego z językiem angielskim Pani Aleksandra Knopik, jako że uzyskała najwyższą punktację za świadectwo maturalne.

Wszystkim osobom wyróżnionym w ten sposób gratulujemy i życzymy mnożenia sukcesów w nauce, w życiu osobistym, a przede wszystkim satysfakcji z funkcjonowania w gronie ponad 4-tysięcznej raciborskiej społeczności akademickiej.

7. Wieści z partnerskiej Szkoły freinetowskiej w Moszczance

Nasi studenci w dniu 21 października 2006 r. otrzymali zaproszenie na niecodzienną imprezę. Był to teatr uliczny pod nazwą „Odłony historyczne mojej małej

Ojczyzny”. Jego twórcami, a następnie realizatorami byli uczniowie klas I–VI, nauczyciele Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Moszczance, a także rodzice uczniów i społeczność lokalna.

Widowisko odbywało się pod patronatem Polskiego Stowarzyszenia Animatorów Pedagogiki Celestyna Freineta, pod opieką którego funkcjonuje Szkoła, zaś jej Dyrektorka – mgr Marzena Kędra zasiada w jego władzach centralnych.

To nader ciekawe przedsięwzięcie było częścią składową projektu pn. „Złączone dłonie”, finansowanego przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej w ramach rządowego programu „Fundusz Inicjatyw Obywatelskich”. Impreza w pełni przyczyniła się do zacieśnienia więzów pomiędzy wszystkimi osobami uczestniczącymi w procesie edukacji uczniów w tamtejszym środowisku..

Jak stwierdziły obecne na tej imprezie studentki – wraz z opiekunem grupy mgr Sylwią Krakowczyk – odłony były barwnym widowiskiem plenerowym. Dzieci, bardzo dumne z uczestnictwa w realizacji tego przedsięwzięcia, zadziwiały swą aktywnością, radością życia, kreatywnością oraz pomysłowością. Z entuzjazmem przyjęły niespodziewaną propozycję uczestnictwa w grach i zabawach o charakterze integracyjnym, które zaproponowały nasze studentki. Prym wiodły Małgorzata Bugała, Magdalena Wawrzyn i Agnieszka Drobna / III KW/WP/.

Imprezę zakończyła degustacja potraw regionalnych, po czym studentki zwiedziły budynek szkolny, obejrzały pracownię urządzone na wzór freinetowski, wysłuchały krótkiej historii Szkoły, opowiedzianej przez Panią Dyrektorkę.

Kończąc tę krótką relację pozwolimy sobie jeszcze na małą uwagę:

Niech żałują wszystkie te osoby, które nie dały się namówić na wyjazd bądź z niego zrezygnowały! Nie ma bowiem lepszej formy poznania edukacyjnej rzeczywistości jak bezpośredni z nią kontakt!

8. Międzynarodowy obóz naukowy studentów w Preszowie na Słowacji

W dniach 23 - 25 października 2006 roku członkinie Koła Naukowego Pedagogów - Agnieszka Drobna oraz Anita Lenart (studentki kształcenia wczesnoszkolnego i wychowania przedszkolnego z j. angielskim) wraz z opiekunem - mgr Beatą Gawłowską, uczestniczyły w międzynarodowym obozie naukowym, zorganizowanym przez Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu w Preszowie. W spotkaniu, oprócz gospodarzy, brali udział członkowie kół naukowych z Uniwersytetu Palackiego w Ołomuńcu oraz z Uniwersytetu Opolskiego.

Zadania wykonywane podczas zajęć wchodziły w zakres realizowanego już drugi rok międzynarodowego projektu nt. *Tradycje i obrzędy regionu w edukacji wczesnoszkolnej*. Uczestnicy spotkania poznawali tradycje, zwyczaje i obrzędy naszych sąsiadów, degustowali potrawy kuchni słowackiej, charakterystyczne dla świąt Bożego Narodzenia oraz Wielkanocy. Odwiedzili także szkołę podstawową współpracującą z preszowskim Uniwersytetem.

Ciekawą imprezą, która odbywała się właśnie w Uczelni, był „Dzień Dziekana”, obchodzony corocznie przez tamtejszych żaków.

Ponadto studenci zwiedzili miasto, zachwycali się jego zabytkami, a szczególnie architekturą starych kamieniczek, górujących nad miastem.

Praca w ramach projektu będzie kontynuowana w bieżącym roku akademickim podczas spotkań członków kół naukowych w Uniwersytecie Opolskim (w listopadzie 2006 r.), a następnie w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Raciborzu (w marcu 2007 r.).

W międzyczasie członkowie wszystkich kół przeprowadzą w swoich środowiskach badania sondażowe dotyczące realizacji procesu edukacji regionalnej na szczeblu kształcenia wczesnoszkolnego. Wyniki tych badań poddane zostaną dokładnej analizie porównawczej, a następnie opublikowane w oddzielnym tomie.

9. „Współczesne konteksty dzieciństwa”

To tytuł pracy zbiorowej pod redakcją prof. dr hab. Gabrieli Kapicy, przygoto-

wanej z inicjatywy Instytutu Studiów Edukacyjnych, której okazowy egzemplarz ukazał się w dniu inauguracji nowego roku akademickiego.

Zaprezentowany w książce zbiór 18 tekstów, pomieszczonych w czterech częściach, to efekt indywidualnych przedsięwzięć badawczych, przemyśleń oraz refleksji na temat dzieciństwa, jego wielowymiarowości, a także szeroko pojętego rozwoju współczesnych dzieci oraz ich funkcjonowania, wspomaganego działaniami nauczycieli-wychowawców.

Autorzy reprezentują przede wszystkim raciborskie środowisko uczelniane, a także Uniwersytet Palackiego w Ołomuńcu oraz Uniwersytet Ostrawski w Ostrawie.

Różnorodność tematyczna prac nadała dziełu interdyscyplinarny charakter, dzięki czemu stało się ono swoistego rodzaju forum dyskusyjnym pozwalającym dokonać głębszego namysłu nad aktualnymi problemami dotyczącymi dziecka oraz dzieciństwa.

Książka już wkrótce do nabycia m.in. w naszej Księgarni Akademickiej.

Oprac. DYKA

Zapraszamy wszystkim zainteresowanych oddaniem krwi (studentów, nauczycieli, pracowników administracji i obsługi) **5 grudnia 2006 roku do sali 34 Domu Studenta**. W tym dniu od godziny 9.00 pracownicy Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Raciborzu czekają na honorowych dawców krwi.

Informacje z Instytutu Kultury Fizycznej

Z inicjatywy studentów kierunku Wychowanie Fizyczne, Instytut Kultury Fizycznej przy współpracy Szkoły Tańca Top Dancing Franciszka Witosa zorganizował zajęcia z tańca towarzyskiego dla studentów i pracowników PWSZ. Pomysł taki spotkał się z dużym zainteresowaniem. W dniu 7.11.2006 r. w auli PWSZ odbyło się zebranie organizacyjne, na którym ustalono formy zajęć z podziałem na grupy taneczne, a także ustalono zasady uczestnictwa w zajęciach. Kurs odbywać się będzie w każdy poniedziałek od godziny 18.00 do 21.00.

W planach organizacyjnych Instytutu Kultury Fizycznej jest w przyszłości powołanie specjalizacji z tańca towarzyskiego, która dawałaby uprawnienia do prowadzenia zajęć z tej dyscypliny sportu.

W roku akademickim 2006/2007 na trzecim roku studiów kierunku Wychowanie Fizyczne specjalności instruktorsko-trenerskiej zostały zorganizowane wg wyboru studentów następujące specjalizacje: piłka koszykowa, piłka siatkowa, lekka atletyka, pływanie, narciarstwo, fitness. Zakończenie specjalizacji na VI semestrze będzie poprzedzone pracą z danej specjalizacji oraz uzyskaniem stopnia instruktora z danej dyscypliny dla studentów, którzy najlepiej zdadzą egzamin.

Instytut Kultury Fizycznej w bieżącym roku akademickim prowadzi dla studentów z innych kierunków zajęcia fakultatywne z wychowania fizycznego. Największą popularnością cieszą się:

aerobik i taniec nowoczesny, kolejno kręglarstwo, piłka siatkowa, pływanie, sporty walki, tenis stołowy, fakultet ogólnorozwojowy.

W dniu 10.11.2006 r. zorganizowano spotkanie z opiekunami poszczególnych roczników wszystkich specjalności kierunku Wychowanie Fizyczne. Spotkanie miało na celu uwrażliwienie opiekunów na problemy studentów szczególnie pierwszych roczników. Zwrócono głównie uwagę na problem eksploatacji nowego obiektu dydaktycznego na ul. Łąkowej oraz na perspektywy rozwoju Instytutu.

W roku akademickim 2006/2007 powołano w Instytucie Kultury Fizycznej Zakład Odnowy Biologicznej, którego kierownikiem został dr hab. Roman Kurzbauer, prof. PWSZ.

Nowości wydawnicze

W związku z uruchomieniem w naszej Uczelni nowego kierunku, jakim jest automatyka i robotyka, proponujemy Państwu w czwartym numerze „Eunomii” garść nowości bibliotecznych z zakresu nauk ścisłych.

Redakcja

1. Bąk R. (2005) Zarys mechaniki stosowanej. Gliwice: Wydawnictwo Politechniki Śląskiej.
2. Ben-Ari M. (2005) Logika matematyczna w informatyce. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
3. Biały W. (2003) Maszynoznawstwo. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
4. Bogusz W., Garbarczyk J., Krok F. (2005) Podstawy fizyki. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej.
5. Cantu M. (2003) Delphi 7. Praktyka Programowania. Tom 1 i 2, Warszawa: Wydawnictwo MIKOM.
6. Dietrich M. (red.) (1999) Podstawy konstrukcji maszyn. Tom 2. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
7. Dobrzański T. (2004) Rysunek techniczny maszynowy. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
8. Grzelka J., Mazur E., Gruca M., Tutak W. Miernictwo i systemy pomiarowe. Częstochowa: Wydawnictwa Politechniki Śląskiej.
9. Hernas A., Gajda L. (2005) Systemy zarządzania jakością. Gliwice: Wydawnictwo Politechniki Śląskiej.
10. Honczarenko J. (2004) Roboty przemysłowe. Budowa i zastosowanie. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
11. Jankowski M. (2006) Elementy grafiki komputerowej. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
12. Jezierski E. (2006) Dynamika robotów. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
13. Korzyński M. (2006) Metodyka eksperymentu. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
14. Łuba T. (2005) Synteza układów logicznych. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Politechniki Śląskiej.
15. Minkina W. (2004) Pomiary termowizyjne – przyrządy i metody. Częstochowa: Wydawnictwa Politechniki Częstochowskiej.
16. Morecki A., Knapczyk J. (red.) (1999) Podstawy robotyki. Teoria i elementy manipulatorów i robotów. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
17. Niezgodziński M.E., Niezgodziński T. (2003) Zbiór zadań z mechaniki ogólnej. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
18. Niezgodziński M.E., Niezgodziński T. (2004) Wytrzymałość materiałów. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
19. Nizioł J. (2002) Metodyka rozwiązywania zadań z mechaniki. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
20. Orear J. (2004) Fizyka. Tom 1 i 2. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
21. Paleczek W. (2004) Metody analizy danych na przykładach. Częstochowa: Wydawnictwa Politechniki Częstochowskiej.
22. Pikoń A. (2005) Intersoft IntellCAD 5.0 PL. Pierwsze kroki. Gliwice: Wydawnictwo HELION.
23. Rydzanicz I. (2004) Rysunek techniczny jako zapis konstrukcji. Zadania. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
24. Sempruch J., Piątkowski T. (2006) Podstawy konstrukcji maszyn z CAD. Połączenia i elementy podatne. Piła: Wydawnictwo PWSZ im. Stanisława Staszica.
25. Skoć A., Spatek J. (2006) Podstawy konstrukcji maszyn. Tom 1. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne.
26. Starosolski W. (2003) Wybrane zagadnienia komputerowe modelowania konstrukcji inżynierskich. Gliwice: Wydawnictwo Politechniki Śląskiej.
27. Stąpor K. (2005) Automatyczna klasyfikacja obiektów. Warszawa: Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT.
28. Szczepaniak P. S. (2004) Obliczenia inteligentne, szybkie przekształcenia i klasyfikatory. Warszawa: Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT.
29. Szopa R. (2005) Numeryczne rozwiązywanie równań różniczkowych zwyczajnych. Częstochowa: Wydawnictwa Politechniki Częstochowskiej.
30. Zakrzewski J. (2004) Czujniki i przetworniki pomiarowe. Gliwice: Wydawnictwo Politechniki Śl.

Fot. Gabriela Habrom-Rakosz

Dr Daniel Vogel (1975) ukończył studia w 2001 roku na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego. Od początku istnienia Instytutu Neofilologii jest pracownikiem Zakładu Filologii Angielskiej. W naszej uczelni prowadzi wykłady i zajęcia z zakresu literaturoznawstwa oraz historii literatury. W działalności naukowej koncentruje się na zagadnieniach związanych z postkolonializmem. Autor publikacji:

- „Dialog z przeszłością – w poszukiwaniu własnego ja”. *Teraźniejszość-Człowiek-Edukacja*, Nr 1 (21) / 2003,
- „Przeszłość Indii czy przeszłość Europy”, *Polska Sztuka Ludowa KONTEKSTY*, Nr 3-4/ 2003,

- Dipesh Chakrabarty, „Postkolonialność a podstęp historii: Kto wypowiada się w imieniu przeszłości Indii?” Tłumaczenie z języka angielskiego, *Polska Sztuka Ludowa KONTEKSTY*, Nr 3-4 / 2003,

- „Historia i fikcja w Dzieciach północy Salmana Rushdiego”, artykuł złożony do druku w *Studiach Filologicznych w Instytucie Neofilologii PWSZ w Raciborzu*.

Rozprawa doktorska: **„Historia a postkolonializm. Pisanie historii narodowej i jej obecność w krytyce i literaturze postkolonialnej na przykładzie Indii.”**

Obrona pracy: 06 czerwiec 2006; Instytut Filologii Angielskiej Uniwersytetu Wrocławskiego.

Praca napisana pod kierunkiem prof. Leszka Kochanowicza. Recenzentami byli: prof. Michał Buchowski (Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu) oraz prof. Wiesław Krajka (Uniwersytet Wrocławski).

Tematyka rozprawy oscyluje wokół relacji pomiędzy historią i koncepcjami

dotyczącymi narodu a krytyką i literaturą postkolonialną. Głównym celem było ukazanie, w jaki sposób historia, będąca bardzo ważną dziedziną w naukach humanistycznych, uczestniczy w procesie powstawania i kształtowania się narodów zdominowanych w okresie kolonializmu przez europejskie potęgi. Kolejnym zadaniem było zbadanie w jakim stopniu historia wykorzystywana była przez projekt kolonialny do propagowania określonych idei oraz jak wygląda odpowiedź na taką historię z punktu widzenia teorii postkolonialnej. W ostatniej części pracy przedstawione są poszukiwania obecności historii w literaturze postkolonialnej, docierającej niejednokrotnie do miejsc, w których możliwości historii akademickiej się wyczerpują. Szczegółowe analizie poddane zostają trzy utwory nawiązujące bezpośrednio do problematyki tworzenia historii subkontynentu indyjskiego: *Oblężenie Krisznapuru* Jamesa Gordona Farrella, *Dzieci północy* Salmana Rushdiego, oraz *Pretendent do ręki* Vikrama Setha.

Dr Natalia Rzepka

Jest absolwentką Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, kierunku wychowanie fizyczne. Jej zainteresowania naukowe związane są z antropomotoryką, szczególnie z zagadnieniem kontroli i regulacji ruchów oraz uczeniem się czynności motorycznych. Pracę doktorską pod tytułem: „Wpływ informacji zwrotnej o różnej częstotliwości na proces uczenia się czynności motorycznych” napisała Pani doktor w katedrze motoryczności człowieka AWF Katowice.

W dysertacji tej podjęta została próba odpowiedzi na pytanie: czy zredukowana częstotliwość podawania sprzężenia zwrotnego wpływa pozytywnie na proces uczenia się globalnych czynności motorycznych? Dotychczasowe doniesienia na temat wpływu ograniczonego sprzężenia zwrotnego na uczenie się ruchów nie są jednoznaczne i wskazują na odmienny charakter procesu przyswajania prostych i globalnych czynności ruchowych.

W przeprowadzonych badaniach wzięło udział 45 osób w wieku $21,48 \pm 2,52$ lat. Do badań wykorzystano aparaturę badawczą Laboratorium Diagnostycznego Katedry Motoryczności Człowieka AWF Katowice. Czynnością globalną, jakiej uczyli się badani, było balansowanie ciałem na platformie tensometrycznej. Zadaniem było kolejne wychylenie się w stronę widocznych na ekranie wirtualnych celów tak, aby rzut środka ciężkości na płaszczyznę (również widoczny na

ekranie) przesuwiał się po kolejnych celach rozmieszczonych na obwodzie koła.

Jak wynika z analizy danych, stopniowa częstotliwość dostarczania wzrokowej informacji zwrotnej pozwoliła na osiągnięcie wyższego poziomu wykonania zadania podczas uczenia. W przeprowadzonych później testach trwałość zaznaczyła się nawet wyraźna tendencja do poprawy. Analizie poddano również wpływ wybranych koordynacyjnych zdolności motorycznych na proces przyswajania zastosowanej czynności motorycznej. Wyniki badań wskazują, że szybkość uczenia się czynności balansowania na platformie była uzależniona od zdolności równowagi, szybkości reagowania oraz dostosowania motorycznego. Efektywność tego procesu była również zależna od poziomu zdolności równowagi i dostosowania motorycznego, natomiast trwałość od równowagi i częstotliwości ruchów.

Publikacje:

- Rzepka N., Ligocka T., Wesołowski K., Miklasinski P., Nocoń M.: Wpływ pamięci czasu krótkiego na uczenie się czynności motorycznej. I Konferencja Słuchaczy studiów Doktoranckich – przyjęte do druku w Zeszytach Metodycznych AWF Katowice red. Prof. dr hab. I. Ryguła.
- Ligocka T., Rzepka N., Andryszczak M., Słomka K., Juras G. (2004): The influence of stress on Postural Stability. W: Current research in motor control II. red.: Waśkiewicz, Juras, Raczek. 2: 143-148.

- Rzepka N., Ligocka T., Wesołowski K., Miklasinski P., Nocoń M. (2003): The short term memory influence on motor learning process. W: New ideas in sport sciences: current issues and perspectives. red. Starosta W. i Osiński W. 15: 147-150.
- Wesołowski K., Miklasinski P., Nocoń M., Rzepka N., Ligocka T. (2003): Stabilometric measurement of the balance abilities of ski anlpine represenatives. W: New ideas in sport sciences: current issues and perspectives. red. Starosta W. i Osiński W. 15: 323-326.

- Udział w konferencjach naukowych
- Międzynarodowa Konferencja Motor Control. Wisła 22-24.10.2004,
 - II Konferencja Słuchaczy Studiów Doktoranckich. AWF Katowice 2004,
 - Międzynarodowa Konferencja Sport Kinetics. Rydzyna 19-21.09.2003,
 - I Konferencja Słuchaczy Studiów Doktoranckich. AWF Katowice 2003,
 - Udział w seminarium internetowym „European Model of a Sport Talent System” 2002/2003,
 - Konferencja studentów i młodych pracowników uczelni AWF Katowice 20.05.2002.

Dr Adam Musioł

W 1979 r. ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Opolu Cały okres jego pracy zawodowej jest związany ze szkolnictwem na Śląsku. Pracował między innymi Instytucie Kształcenia Nauczycieli CDN w Raciborzu, Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu, Studium Nauczycielskim w Raciborzu, Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Raciborzu. Aktualnie pracuje w Instytucie Studiów Edukacyjnych PWSZ w Raciborzu, prowadząc zajęcia dydaktyczne z przedmiotów: „informatyka”, „technologia informacyjna”.

W trakcie dotychczasowej pracy zawodowej ukończył różnorodne formy kształcenia i doskonalenia zawodowego:

- studia podyplomowe z zakresu informatyki – Uniwersytet Śląski,
- studia podyplomowe z zakresu zarządzania – Uniwersytet Opolski,
- studia podyplomowe z zakresu informatyki – Akademia Ekonomiczna w Katowicach,
- szereg kursów zawodowych w kraju i zagranicą.

Posiada III stopień specjalizacji zawodowej i jest nauczycielem dyplomowanym. Jest autorem około 30 publikacji różnego rodzaju, z których znaczna większość poświęcona jest technologii informacyjnej.

Pracę doktorską na temat: „Uwarunkowania wykorzystywania przez nauczycieli techniki komputerowej w procesie dydaktycznym” napisał na Wydziale Historyczno-Pedagogicznym w Instytucie Nauk Pedagogicznych Uniwersytetu Opolskiego pod kierunkiem dra hab. Ryszarda Gmocha, prof. Uniwersytetu Opolskiego. Recenzentami rozprawy byli Prof. dr hab. Stanisław Juszczyk, dziekan Wydziału Pedagogiki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach oraz dr hab. Tadeusz Bariski, prof. Uniwersytetu Opolskiego.

Problematyka rozprawy:

Współczesne warunki życia człowieka stawiają nowe zadania przed nauczycielem. Istotne jest przygotowanie nauczycieli do udziału w nowej cywilizacji informatycznej. Do głównych przyczyn osiągania dobrych wyników w nauczaniu należy wykorzystanie komputera w kształceniu. Dlatego też Autor dysertacji starał

się odpowiedzieć na pytanie: Jakie są uwarunkowania stosowania komputera w szkole? Zagadnienie wykorzystywania przez nauczycieli komputera na lekcji nie ma ugruntowanej tradycji badawczej, dr Musioł więc podjął próbę rozpoznania tematu uwarunkowań wykorzystywania przez nauczycieli technologii informacyjnej w procesie dydaktycznym.

Aby zrealizować zamysł badawczy, Autor skoncentrował się na rozpoznaniu wiedzy nauczycieli na temat technologii informacyjnej, umiejętności obsługi komputera, umiejętności stosowania komputera na lekcji, przygotowaniu pedagogicznym oraz na sprawdzeniu czy umiejętności deklarowane są stosowane w praktyce.

Jednym z głównych zamierzeń edukacyjnych współczesnej szkoły jest przygotowanie ucznia do życia we współczesnej informatycznej cywilizacji. Koncepcja ta wymaga od nauczyciela każdego przedmiotu nauczania zdobycia pewnego zasobu wiedzy i umiejętności w zakresie technologii informacyjnej.

Dotychczasowy stan wiedzy pedagogicznej pozwala określić przygotowanie nauczyciela w zakresie technologii informacyjnej jako wynik szeroko rozumianego przygotowania zawodowego oraz procesów orientacji zawodowej. Jest to proces rozległy i zależy od wielu czynników, który może następować równoległe z przygotowaniem do zawodu, może ten proces poprzedzać, wyprzedzać lub przebiegać z opóźnieniem. Stąd przedmiotem badań uczyniono uwarunkowania wykorzystywania przez nauczycieli technologii informacyjnej w procesie dydaktycznym.

żarówka

niezależny dodatek studencki nr 6 (11) - listopad 2006

NASI PLASTYCY W WILNIE

Fot. Archiwum PWSZ w Raciborzu

„Trochę byłyśmy przerażone dużą ilością zwiedzających i tym, że kończyłyśmy o 21.00, ale nocne poznanie Wilna sprawiło nam nie mniej radości” – wspominają dziewczyny.

Zaproponowane działania zostały bardzo wysoko ocenione przez odwiedzających, co być może zaowocuje propozycją aranżacji w przyszłym roku.

Dr Franciszek Nieć jest pracownikiem Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu, wykłada rysunek i grafikę; natomiast Monika Kołodziej, Małgorzata Bednarczuk, Olga Porąbka z wyróżnieniem obroniły dyplomy na naszej uczelni. Aktualnie Olga studiuje filozofię, a Małgorzata i Monika kontynuują studia na ASP w Katowicach.

GRATULUJEMY!!!

Polska galeria w Wilnie zwróciła się z prośbą do pani menadżer Karoliny Fojcik, aby zaproponowała skład grupy plastyków, którzy mogliby reprezentować tę prestiżową galerię w czasie obchodów Dni Wilna. „Do współpracy zaprosiłam Franciszka

Niecia oraz jego studentów. Franciszek w ubiegłym roku wystawiał w Wilnie, tym razem będzie miał okazję wystawiać wraz ze swoimi wychowankami” – mówi Karolina.

Cała impreza odbywała się na deptaku Gedymina i trwała trzy dni. Zobaczyć można było wystawy Rosjan, Białorusinów, Niemców, Szkotów, Łotyszy, Estończyków, Finów i Szwedów. Ekspozycja naszych reprezentantów składała się z grafik doktora Franciszka Niecia i fotografii Jerzego Pustelnika. Natomiast studentki Małgorzata Bednarczuk i Monika Kołodziej przeprowadziły akcję malarstwa plenerowego połączoną z autorskimi kreacjami Olgi Porąbki.

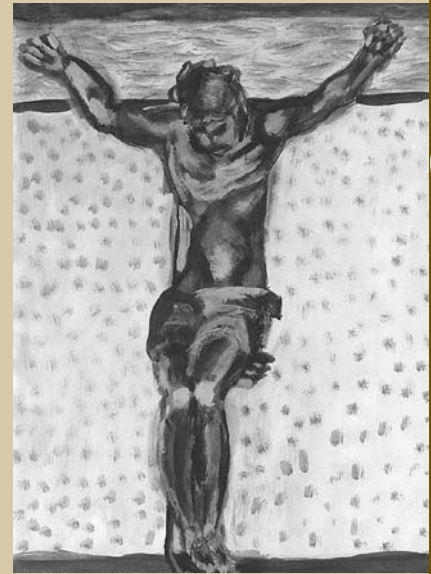
Fot. Archiwum PWSZ w Raciborzu

Fot. Archiwum PWSZ w Raciborzu

pod gołym niebem. Plener obejmował 100 godzin, które studenci musieli przeznaczyć na opracowanie następujących tematów: detal, bryła, plama, proporcje, architektura wnętrza, krajobraz, architektura zewnętrzna, połączenie wszystkich tematów.

Rys. Zbigniew Franosz

Nad ogromnym wysiłkiem studentów czuwał dr Kazimierz Frączek, mający ogromne zdolności rysunkowe i doświadczenie w dziedzinie malarstwa. Udzielał on cennych uwag i wskazówek, co do tego stopnia pozytywnie wpłynęło na naszych artystów, że z każdym dniem można było zaobserwować ogromne postępy w estetyce obrazów. W najbliższym czasie planowana jest wystawa prac plenerowych w salce kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa. Liczymy że uda się ją zrealizować.

Opracował Zbigniew Franosz

Fot. Zbigniew Franosz

W dniach od 26 czerwca do 5 lipca 2006 roku odbył się plener zeszytowej klasy I kierunku edukacja artystyczna. Odbywał się on m.in. na terenie kościoła p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz Cmentarza Jeruzalem w Raciborzu. Nie tylko można było zobaczyć jak wytrwale pracują nasi studenci, ale i przyłączyć się do nich, popробować malowania

razem z nimi – co zresztą robili z wielkim zaangażowaniem dzieci z okolicy. Również na terenie Cmentarza Jeruzalem pewien miły starszy pan – parafianin NSPJ, zainteresowany „wypocinami” studentów, opowiedział im krótko o historii kilku ważniejszych nagrobków. Na szczęście pogoda dopisywała, więc młodzi artyści mogli spokojnie popracować

Fot. Zbigniew Franosz

NAUKOWE KOŁO BOHEMISTÓW

Pomysł stworzenia koła naukowego, działającego przy PWSZ w Raciborzu, powstał już na początku roku akademickiego 2005/2006. Przedsięwzięcie studentów I roku filologii czeskiej oficjalnie zostało zarejestrowane dopiero w czerwcu 2006 roku. Nie oznacza to jednak, że do tego czasu nic się nie działo. Do momentu zatwierdzenia statutu oraz regulaminu Koła jego przyszli członkowie organizowali różnego rodzaju akcje jako po prostu studenci filologii czeskiej. Zanim krótko przedstawimy wspomniane „akcje”, słów kilka o władzach członkach Koła oraz o celach, jakie sobie stawiają. Opiekunem Koła została mgr Barbara Kudaj. Funkcję przewodniczącego pełni Anita Lenart, zastępcą został wybrany Piotr Kubin. Kronikę Koła zgodziła się redagować Anna Olejarnik, która została jego sekretarzem. Skromnym jak na razie budżetem Koła zarządza wspólnie z jego władzami skarbnik, którego funkcję pełni Aleksandra Serwach.

Koło zrzesza obecnie 18 członków, mamy jednak nadzieję, że wraz z nowym rokiem akademickim przyłączą się do nas kolejni „zapaleni” bohemiści. Głównym celem, jaki sobie stawiamy, jest rozwijanie zainteresowań, zdobywanie nowych doświadczeń oraz wiedzy z zakresu językoznawstwa czeskiego oraz czeskiej literatury i kultury. Uzyskaną wiedzę pragniemy się podzielić z zainteresowanymi osobami i organizacjami spoza Koła. Kolejnym naszym celem jest podnoszenie kwalifikacji oraz praktycznych umiejętności, przydatnych w pracy nauczyciela języka czeskiego oraz w pracy tłumacza. Zamierzamy to osiągnąć m.in. przez organizację wykładów, warsztatów szkoleniowych, współpracę ze stowarzyszeniami i kołami naukowymi, organizowanymi przez studentów z innych uczelni, zarówno polskich, jak i zagranicznych.

Praca naukowo-badawcza oraz działalność propagująca wiedzę bohemistyczną to kolejne sposoby realizacji wymienionych celów. Od wzniosłych idei przejdźmy do konkretów, czyli do tego, co udało się nam (niestety, jeszcze nie pod szyldem Koła – ale czy

to takie ważne?) osiągnąć i zrealizować w zeszłym roku. Pierwszą „większą” naukową wyprawą była dwudniowa wycieczka do Ostrawy w grudniu 2005. Pierwszego dnia, zwiedzając Uniwersytet w Ostrawie, mieliśmy okazję wysłuchać dwóch wykładów. Jeden z nich był w języku czeskim (!), udało nam się z niego samodzielnie zrobić notatki, co zważywszy na trzy miesiące nauki języka czeskiego było dla nas ogromnym sukcesem. Pierwszy wykład dotyczył czeskiej literatury emigracyjnej i została wygłoszony przez Pana Magistra Oskara Maxina, drugi, zaprezentowany przez Pana Doktora Jiřego Muryca, poruszał problem interferencji językowej na Śląsku Zaolziańskim.

Drugiego dnia odwiedziliśmy wystawę XIX-wiecznego czeskiego malarstwa oraz odbyliśmy spacer po starówce. Zakupiliśmy też niezbędne do przygotowania instytucyjnej wigilii tradycyjne czeskie specjały – vánočku i lázeňskie oplatki. Wspólnie ze studentami filologii germańskiej i angielskiej przygotowaliśmy krótki program artystyczny, zaprezentowany na wieczorze wigilijnym. Opowiedzieliśmy o czeskich tradycjach i zwyczajach związanych ze świątami Bożego Narodzenia naszych południowych sąsiadów.

Wiosną odwiedziliśmy dwie szkoły podstawowe, jedną przy Zespole Szkół Ogólnokształcących Mistrzostwa Sportowego Raciborzu oraz Szkołę Podstawową nr 3 w Wodzisławiu Śl. Dzięki uprzejmości Dyrekcji obu szkół i przede wszystkim przesympatycznej współpracy

z nauczycielkami nauczania początkowego, Panią Mgr Elżbietą Furmanowicz oraz Panią Mgr Anną Wiśniewski, udało nam się przygotować prezentacje dla najmłodszych uczniów na temat kraju naszych sąsiadów. Nauczyliśmy ich również najprostszych zwrotów w języku czeskim oraz piosenki *Rolničky*.

W kwietniu wzięliśmy udział w wieczorku polonistycznym, zorganizowanym w Czechach (miejscowość Albrechtice) przez studentów polonistyki z Uniwersytetu w Ostrawie. W czasie jego trwania można było uczestniczyć w konkursie kulinarnym (w związku z tym, że byli tam obecni Czesi, Polacy, Słowacy, Rosjanie, każdy mógł pochwalić się specjałami swojej narodowej kuchni), zaśpiewać w karaoke czy też sprawdzić swoje umiejętności w dyktandzie z języka polskiego.

Maj okazał się dla nas miesiącem debiutów naukowych. Wzięliśmy czynny udział w konferencji zorganizowanej przez Studenckie Koło Naukowe Bohemistów z Uniwersytetu Wrocławskiego. Z referatami wystąpili: Agnieszka Joniak, Iwona Świtąła i Arkadiusz Sitek. W maju rozpoczęła się również nasza współpraca z raciborskim radiem internetowym Mittendrin (www.mittendrin.vdg.pl). W każdą sobotę o godzinie 19.00 można usłyszeć polsko-czeski magazyn kulturalny *Na hranici*. Zapraszamy serdecznie do posłuchania audycji, którą realizujemy.

Stworzyliśmy również dwie strony internetowe: oficjalną stronę studentów filologii czeskiej w Raciborzu (www.bohemistyka-raciborz.info) oraz stronę naszego Koła (link znajduje się na oficjalnej stronie studentów), która jednak na razie jest dosyć skromna, ponieważ jako Koło istniejemy oficjalnie od czerwca 2006 roku. Na naszych stronach znajduje się szereg ciekawych informacji, nie tylko bohemistycznych. W galerii udokumentowaliśmy wszelkie akcje z naszym udziałem. Zamieszczamy również aktualne oferty pracy dla bohemistów oraz informacje o kursach języka czeskiego w Czechach. Mamy ambitne plany na nadchodzący rok akademicki, dlatego na pewno jeszcze o nas usłyszycie.

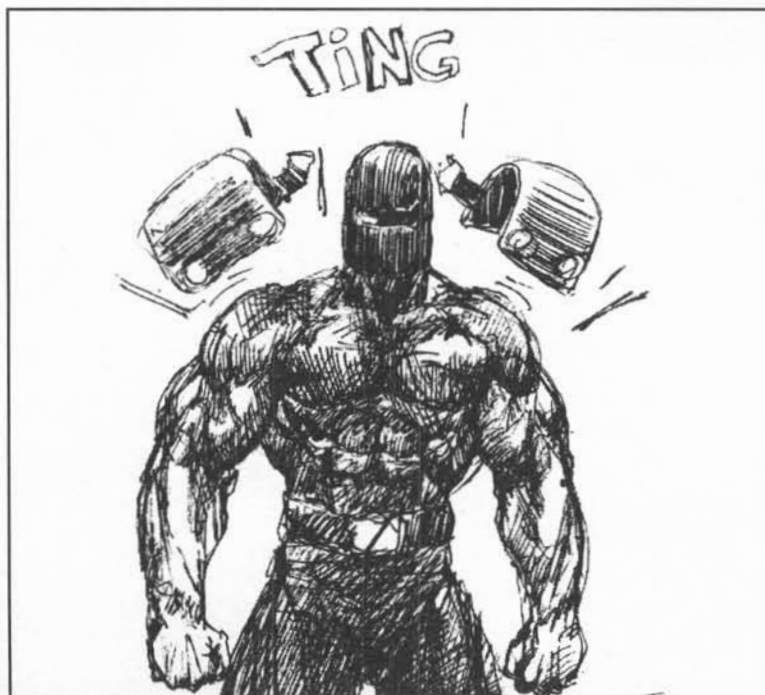
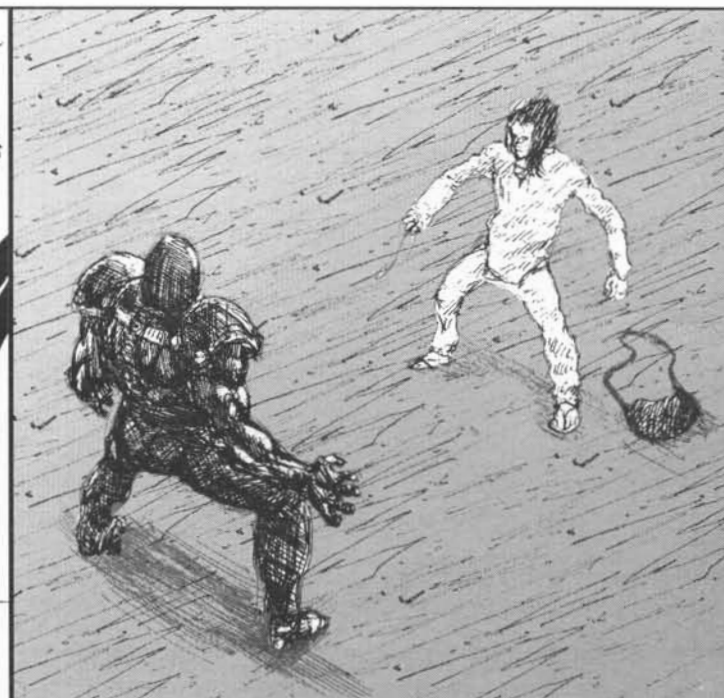
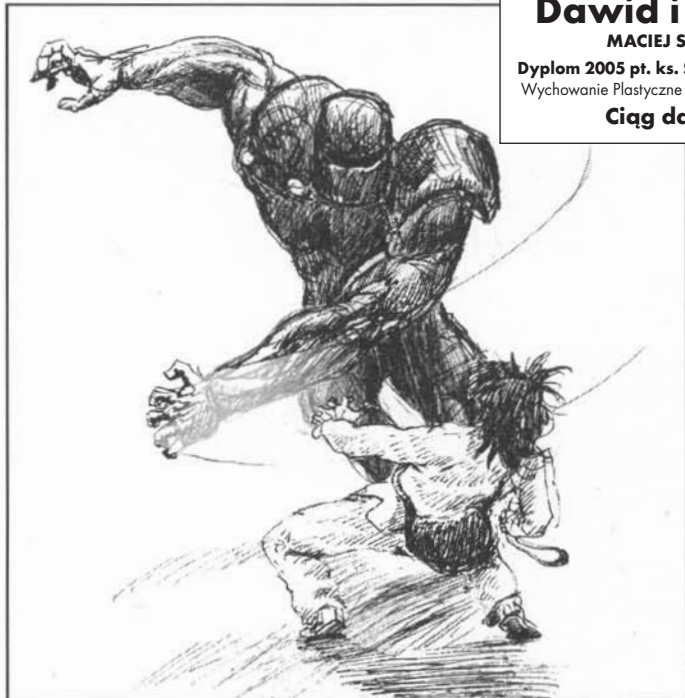
Członkowie Naukowego Koła Bohemistów

Dawid i Goliat

MACIEJ SUDER

Dyplom 2005 pt. ks. Samuela 17, 1-57
Wychowanie Plastyczne z Grafiką Użytkową.

Ciąg dalszy

uwaga konkurs!

„Jako swych postów
używasz wichry,
jako sługi –
ogień i płomień” (PS 103,4)

Wciąż powracają we współczesnej kulturze – w teatrze, w filmie, telewizji, w katolickiej uczelni, literaturze, sztuce, Internecie, pismach, muzyce, nawet pan Marcinkiewicz o nich mówi: „My żyjemy na ziemi i na ziemi żyją ludzie, z krwi i kości, a nie aniołowie, gdyby ziemia składała się z samych aniołów (tu pan Marcinkiewicz wstrzymał oddech i się uśmiechnął, może pomyślał o politycznych kolegach)... żona mówi o swoim mężu – mój mąż to anioł, a druga mówi – mój też nie mężczyzna”.

Każdy z nich został powołany do istnienia pojedynczo, bezpośrednio przez Stwórcę, nie podlegają bowiem prokreacji jak ludzie. „Bóg od początku czasu stworzył z nicości stworzenia duchowe i materialne, to znaczy aniołów i świat ziemski” – stwierdził Sobór Laterański. Od wieków jedno z powtarzających się pytań brzmiało: ilu jest aniołów? Kabała podaje dokładną liczbę aniołów: 301 655 722. Jednak liczebność aniołów przekracza ludzkie możliwości poznania. Tylko sam Bóg wie dokładnie, ilu ich jest. Tylko Jemu wiadome jest imię każdego.

„Rzesze anielskie
w swych stopniach
do chwały,
Tak są
przeliczone,
że nie ma języka
Ani wyrazu, by je nazwały...”

Dante Alighieri

Są:

- Cherubini – powiernicy, wyobrażają wiedzę Boga,
- Trony – towarzysze Wiecznego, odznaczają się posłuszeństwem,
- Panowania – w imieniu Boga wydają najważniejsze rozkazy i polecenia,
- Zwierzchności – mają władzę poskramiania złych duchów,
- Potęgi, czyli Mocarstwa – im przypisuje się moc spełnienia cudów,
- Księstwa – opiekują się ludami i narodami,
- Archaniołowie – wykonują ważne polecenia i zwiastują ludziom wiadomości wielkiej wagi,
- Aniołowie – w imieniu Boga są orędownikami ludzi i roztaczają opiekę nad nimi.

Rys. Kamil Materzok

Znany poeta, laureat nagrody Nobla, Czesław Miłosz, oponując przeciw błędnym opiniom, wyznaje:

„Odjęto wam szaty białe,
Skrzydła i nawet istnienie.
Ja, jednak wierze wam,
Wystańcy.”

Są obecni – właśnie tutaj, właśnie w tej chwili, właśnie obok ciebie, czytając te słowa wraz z tobą. Aniołowie często przychodzą w przebraniu: „Nie zapominajmy o gościnności, gdyż przez nią niektórzy, nie wiedząc, aniołom dali gościnę” (Hbr 13,2).

Chciałbym was zatem nakłonić do wzięcia udziału w konkursie związanym z przedstawionym wyżej motywem – ANIOŁA, który posiada bogatą symbolikę, a nie tylko „cielesność” wykreowaną przez człowieka...

Konkurs posiada dwie kategorie: prace plastyczne i prace literackie.

Prace plastyczne proszę wykonać manualnie (technika dowolna) na brystolu o formacie A5, natomiast prace literackie (wiersz, opowiadanie, esej lub felieton) nie powinny być obszerniejsze niż jedna strona formatu A5 (czcionka „12”).

Prace literackie proszę nadsyłać na adres: zarowa-pwsz@wp.pl, natomiast prace plastyczne do skrzynki, która będzie się znajdować w Czytelni, w głównym budynku PWSZ.

Termin nadsyłania prac mija 10 grudnia. Najlepsze oczywiście zostaną nagrodzone!

Zapraszamy!

Śp. Dr Marzena Ciemala

W ostatnim czasie grono pracowników naukowych Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu opuściła na zawsze młoda i uzdolniona nauczycielka akademicka Pani doktor Marzena Ciemala.

Przyszła na świat 10 lipca 1975 roku w Wiślicy koło Skoczowa. Ukończyła Liceum Ogólnokształcące im. Antoniego Osuchowskiego w Cieszynie. W latach 1994–1999 studiowała matematykę (specjalność zastosowania matematyki) na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Pracę magisterską pt. *Pierścienie Witta globalnych ciał funkcji wymiernych* napisała pod kierunkiem prof. K. Szymiczka. W roku akademickim 1999/2000 pracowała na stanowisku asystenta w Instytucie Matematyki Uniwersytetu Śląskiego, a następnie w roku 2000 rozpoczęła studia doktoranckie w Instytucie Matematyki UŚ. Pracę doktorską pt. *Pierścienie Witta jednowymiarowych pierścieni noetherowskich* obroniła w czerwcu 2004 roku, a 29 czerwca tego samego roku Rada Instytutu Matematyki UŚ nadała jej stopień doktora nauk matematycznych. Promotorem był prof. K. Szymiczek. Od 1 października 2004 roku została zatrudniona w Instytu-

cie Matematyki UŚ na stanowisku adiunkta, zaś w roku akademickim 2005/2006 dodatkowo pracowała w PWSZ w Raciborzu na stanowisku starszego wykładowcy.

Dorobek naukowy Marzeny Ciemaly to 6 prac naukowych opublikowanych w międzynarodowych czasopismach.

W rozprawach tych Marzena Ciemala rozwiązała otwarte problemy dotyczące pierścieni Witta pierścieni noetherowskich. Rezultaty te były prezentowane dwukrotnie na konferencjach międzynarodowych z teorii liczb.

Marzena Ciemala angażowała się także w pracę społeczną z uzdolnioną młodzieżą, była członkiem jury XX Ogólnopolskiego Sejmiku Matematyków.

Zmarła 9 lipca 2006 roku wskutek obrażeń odniesionych w wypadku samochodowym.

Marzena miała dar rozświeclania przestrzeni wokół siebie radością i pokojem. W smutku, który jeszcze nam towarzyszy, tli się płomyk wdzięczności, że na drodze naszego życia dane nam było zachwycić się jej obecnością.

Redakcja